

Punktskatter

Sammanfattning

Vid höstens behandling av regeringens budgetförslag för 2014 tog riksdagen ställning till motioner som innehöll förslag om sådana skatteförändringar, bl.a. på punktskatteområdet, som utgjorde en del av oppositionspartiernas förslag till finansiering av deras alternativa budgetförslag för 2014.

I detta betänkande behandlar skatteutskottet ett sjuttiofem kvarvarande motionsyrkanden som väcktes av ledamöter från både oppositionen och regeringspartierna under den allmänna motionstiden 2013 och som tar upp frågor på punktskatteområdet.

De aktuella motionerna handlar om skatt på finansiella transaktioner, skatt på elektrisk kraft, skatt på drivmedel, fordonsskatter, miljöskatt på flyg samt skatt på alkohol och tobak. Andra yrkanden rör privatinförsel av alkohol och tobak och försäljning i exportbutiker, reklamskatt och lotteriskatt.

Utskottet behandlar även yrkanden om skatt på handelsgödsel, bekämpningsmedel, avfall som deponeras eller förbränns, naturgrus, animaliska livsmedel och gruvverksamhet, och slutligen ett yrkande om styrmedel för biokolteknik.

När det gäller de aktuella motionerna har i många fall motsvarande förslag behandlats i samband med budgetbehandlingen eller under tidigare riksmöten, och utskottet avstyrker därför dessa med hänvisning till att riksdagen redan har tagit ställning i samma frågor. I andra fall avstyrker utskottet förslagen, bl.a. med hänvisning till pågående eller avslutade utredningar eller att tillkännagivanden inte behövs eftersom frågan redan är aktualiserad i Regeringskansliet.

Till betänkandet har lämnats 19 reservationer (S, MP, SD, V) och 7 särskilda yttranden (S, MP, SD, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	8
Utskottets överväganden	9
Skatt på finansiella transaktioner	9
Skatt på elektrisk kraft	12
Skatt på drivmedel m.m.	16
Lantbrukets drivmedelsskatter	22
Beskattning av biodrivmedel	25
Miljöskatt på flyg	27
Vissa fordonsskattefrågor	29
Trängselskatt	32
Alkoholskatt	35
Tobaksskatt	40
Privatinförsel av alkohol och tobak samt försäljning i exportbutiker	45
Skatt som styrmedel på kemikalieområdet	48
Skatt på bekämpningsmedel	50
Skatt på handelsgödsel	52
Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning	55
Skatt på naturgrus	57
Lotteriskatt	59
Reklamskatt	60
Skatt på animaliska livsmedel	62
Gruvskatt	63
Styrmedel för biokolteknik	64
Reservationer	66
1. Skatt på finansiella transaktioner, punkt 1 (MP, V)	66
2. Skatt på elektrisk kraft, punkt 2 (MP)	67
3. Skatt på elektrisk kraft, punkt 2 (V)	68
4. Skatt på drivmedel m.m., punkt 3 (MP)	68
5. Lantbrukets drivmedelsskatter, punkt 4 (SD)	69
6. Beskattning av biodrivmedel, punkt 5 (S, MP, V)	70
7. Miljöskatt på flyg, punkt 6 (MP)	71
8. Miljöskatt på flyg, punkt 6 (V)	71
9. Vissa fordonsskattefrågor, punkt 7 (S, MP, V)	72
10. Trängselskatt, punkt 8 (S)	73
11. Trängselskatt, punkt 8 (MP, V)	74
12. Privatinförsel av alkohol och tobak samt försäljning i exportbutiker, punkt 11 (V)	75
13. Skatt som styrmedel på kemikalieområdet, punkt 12 (S, MP, V)	75
14. Skatt på handelsgödsel, punkt 14 (S, MP, V)	76
15. Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning, punkt 15 (MP)	77
16. Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning, punkt 15 (SD)	78

17. Skatt på naturgrus, punkt 16 (S)	79
18. Skatt på animaliska livsmedel, punkt 19 (MP)	79
19. Gruvskatt, punkt 20 (MP)	80
Särskilda yttranden	82
1. Skatt på finansiella transaktioner, punkt 1 (S)	82
2. Skatt på drivmedel m.m., punkt 3 (V)	82
3. Trängselskatt, punkt 8 (S)	83
4. Skatt på bekämpningsmedel, punkt 13 (S, MP, V)	83
5. Gruvskatt, punkt 20 (S)	84
6. Gruvskatt, punkt 20 (SD)	85
7. Gruvskatt, punkt 20 (V)	86
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	87
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	87

Tabeller

Skattesatser för alkohol (1 januari 2014)	37
Skattesatser på tobak (1 januari 2014)	41

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Skatt på finansiella transaktioner

Riksdagen avslår motion

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 74.

Reservation 1 (MP, V)

2. Skatt på elektrisk kraft

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk283 av Solveig Zander (C),

2013/14:Sk391 av Thoralf Alfsson och Josef Fransson (båda SD),

2013/14:N206 av Lise Nordin m.fl. (MP) yrkande 6 och

2013/14:N222 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 5.

Reservation 2 (MP)

Reservation 3 (V)

3. Skatt på drivmedel m.m.

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk287 av Ann-Britt Åsebol (M),

2013/14:Sk389 av Anita Brodén (FP) yrkandena 1 och 2,

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkandena 2 och 3 samt

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 4.

Reservation 4 (MP)

4. Lantbrukets drivmedelsskatter

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk217 av Sten Bergheden (M) och

2013/14:Sk319 av Josef Fransson m.fl. (SD).

Reservation 5 (SD)

5. Beskattning av biodrivmedel

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk311 av Johan Löfstrand (S) och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 47.

Reservation 6 (S, MP, V)

6. Miljöskatt på flyg

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 17 i denna del och

2013/14:MJ468 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 20.

Reservation 7 (MP)

Reservation 8 (V)

7. Vissa fordonsskattefrågor

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk340 av Mats Pertoft och Stina Bergström (båda MP) yrkandena 1 och 2,

2013/14:Sk411 av Leif Jakobsson m.fl. (S) yrkande 29,

2013/14:T217 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 4,

2013/14:T364 av Pia Nilsson m.fl. (S) yrkande 2,

2013/14:T421 av Peter Persson och Anders Karlsson (båda S) yrkande 2,

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 21,

2013/14:T517 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 6,

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkandena 13, 15 och 17 i denna del och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 37.

Reservation 9 (S, MP, V)

8. Trängselskatt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk277 av Nina Lundström (FP),

2013/14:Sk348 av Olle Thorell (S),

2013/14:Sk387 av Teres Lindberg (S),

2013/14:T268 av Markus Wiechel (SD) yrkande 3,

2013/14:T338 av Siv Holma m.fl. (V) yrkande 6,

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 22 och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 16.

Reservation 10 (S)

Reservation 11 (MP, V)

9. Alkoholskatt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk237 av Jan R Andersson och Sten Bergheden (båda M),

2013/14:Sk251 av Finn Bengtsson (M),

2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP) yrkande 3 och

2013/14:Sk425 av Gunnar Sandberg (S).

10. Tobaksskatt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk235 av Jan R Andersson (M) yrkandena 1–3,

2013/14:Sk342 av Henrik Ripa (M) och

2013/14:Sk386 av Kerstin Engle (S).

11. Privatinförsel av alkohol och tobak samt försäljning i exportbutiker

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk221 av Kristina Nilsson och Eva Sonidsson (båda S),

2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP)
yrkande 2 och

2013/14:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 8.

Reservation 12 (V)

12. Skatt som styrmedel på kemikalieområdet

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk359 av Mats Pertoft m.fl. (MP) och

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 10.

Reservation 13 (S, MP, V)

13. Skatt på bekämpningsmedel

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk202 av Helena Leander och Mats Pertoft (båda MP),

2013/14:MJ299 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 18,

2013/14:MJ302 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 6 i denna del och

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkandena 15 och 39.

14. Skatt på handelsgödsel

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ302 av Jens Holm m.fl. (V) yrkandena 4 och 6 i denna
del,

2013/14:MJ305 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 4,

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 29 och

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 6.

Reservation 14 (S, MP, V)

15. Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk318 av Josef Fransson och David Lång (båda SD),

2013/14:MJ519 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 10 och

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 5.

Reservation 15 (MP)

Reservation 16 (SD)

16. Skatt på naturgrus

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 40 och

2013/14:MJ498 av Krister Hammarbergh (M) yrkande 2.

Reservation 17 (S)

17. Lotteriskatt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk216 av Jan R Andersson m.fl. (M),

2013/14:Sk290 av Saila Quicklund (M) och

2013/14:Sk421 av Krister Hammarbergh (M).

18. Reklamskatt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Sk273 av Lars-Axel Nordell (KD),

2013/14:Sk288 av Andreas Carlson (KD) och

2013/14:C371 av Annika Lillemets m.fl. (MP) yrkande 4.

19. Skatt på animaliska livsmedel

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 45.

Reservation 18 (MP)

20. Gruvskatt

Riksdagen avslår motion

2013/14:N395 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 9.

Reservation 19 (MP)

21. Styrmedel för biokolteknik

Riksdagen avslår motion

2013/14:MJ221 av Jan Lindholm (MP) yrkande 4.

Stockholm den 27 februari 2014

På skatteutskottets vägnar

Henrik von Sydow

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Henrik von Sydow (M), Leif Jakobsson (S), Ulf Berg (M), Hannah Bergstedt (S), Lena Asplund (M), Christina Oskarsson (S), Fredrik Schulte (M), Hans Olsson (S), Gunnar André (FP), Peter Persson (S), Karin Nilsson (C), Anders Karlsson (S), Maria Abrahamsson (M), Mats Pertoft (MP), Lars Gustafsson (KD), Thoralf Alfsson (SD) och Jacob Johnson (V).

Redogörelse för ärendet

Riksdagen fattade beslut med anledning av budgetpropositionen för 2014 och oppositionspartiernas alternativa budgetförslag den 20 november 2013. Riksdagen antog i det sammanhanget bl.a. förändringar på punktskatteområdet.

För att åstadkomma ett långsiktigt hållbart och förutsägbart ramverk för att främja hållbara biodrivmedel införs ett kvotpliktssystem för låginblandning av biodrivmedel den 1 maj 2014. Systemet kombineras med en drivmedelsbeskattning som är långsiktigt hållbar gentemot unionsrätten. Höginblandade och rena biodrivmedel är fortsatt skattebefriade.

En skattereduktion införs på inkomstskattesidan för mikroproduktion av förnybar el vid en gräns om 20 000 kWh per år. Reglerna måste först godkännas av Europeiska kommissionen i statsstödshänseende och kan därför träda i kraft tidigast den 1 juli 2014.

För att minska användningen av bly och bidra till att uppnå miljökvalitetsmålet sänks energiskatten på blyfri flygbensin.

Koldioxidskatten för bränslen som förbrukas vid viss värmeproduktion sänks från 94 procent till 80 procent av den generella koldioxidskattenivån för att undvika överkompensation.

För att undvika en skillnad i beskattningen mellan fordon som tidigare har varit registrerade utomlands och fordon som endast har varit registrerade i Sverige, införs en definition av vad som avses med ”skattepliktig för första gången” i vägtrafikskattelagen (2006:227) och i lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

Punktskatten på öl, vin, andra jästa drycker och mellanklassprodukter höjdes den 1 januari 2014 med ca 7 procent och på sprit med 1 procent.

Riksdagen avtog samtidigt motioner som innehöll en lång rad förslag om skatteförändringar på punktskatteområdet, som en del av oppositionspartiernas budgetalternativ, och som därför prövades tillsammans med regeringens beräkning av statsinkomsterna för 2014 (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, ytr. 2013/14:SkU1y).

I detta betänkande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2013 med förslag om förändrade eller nya punktskatter.

En förteckning över de motionsyrkanden som behandlas i betänkandet finns i en bilaga.

Utskottets överväganden

Skatt på finansiella transaktioner

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att införa en skatt på finansiella transaktioner.

Jämför reservation 1 (MP, V) och särskilt yttrande 1 (S).

Bakgrund

Tobinska

Nationalekonomen och nobelpristagaren James Tobin lanserade 1972 idén om att beskatta valutahandel. Tobin föreslog en skatt på mellan 0,2 och 1 procent i samband med valutaväxling i syfte att stabilisera växelkurserna efter att det internationella valutasamarbetet, det s.k. Bretton Woods-systemet, brutit samman.

Valpska

1984 infördes den s.k. valpskatten i Sverige. Skatten syftade bl.a. till att minska prisrörligheten på finansmarknaden. Valpskatten uppgick till en början till 0,5 procent vid köp och försäljning av aktier, dvs. till 1 procent för en transaktion. De skattskyldiga var dels fondkommissionärer, dels de företag som under ett halvt kalenderår omsatt värdepapper till ett värde av minst 500 000 kronor. Skatten omfattade enbart svenska värdepapper som handlades vid en svensk marknadsplats. Skattebasen breddades till att omfatta terminskontrakt på aktier och aktieindex 1987 och obligationer 1989. År 1990 hade över 50 procent av omsättningen av svenska aktier flyttat till Londonbörsen, kort efter att de sista delarna av valutaregleringen avskaffats i Sverige. Valpskatten avskaffades helt i december 1991.

Internationella valutafonden

Finanskrisen 2007 ledde till statliga stödåtgärder till den finansiella sektorn i många länder. Krisens effekter visade på ett behov av ett mer robust finansiellt system. Internationella valutafonden (IMF) publicerade 2010 rapporten *A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector, Final Report for the G-20* på uppdrag av G20-länderna. I rapporten tar man upp åtgärder i form av avgifter och skatter som skulle kunna riktas mot finanssektorn för att stärka de offentliga finanserna, finansiera framtida stödåtgärder till sektorn och minska sannolikheten för framtida finanskriser. IMF tar också upp frågan om en skatt på finansiella transaktioner.

Transaktionsskatter i andra länder

Ett antal länder har någon form av transaktionsskatt, bl.a. Storbritannien, Frankrike, Schweiz, Belgien, Finland, Grekland, Indien, Italien, Polen, Singapore, Sydafrika, Sydkorea och USA. I USA rör det sig om en mycket låg avgift som tas ut vid aktiehandel för att finansiera den amerikanska finansinspektionen. Storbritanniens transaktionsskatt är en s.k. stämpelskatt som främst införts av statsfinansiella skäl. Transaktionsskatten uppgår till 0,5 procent av köpeskillingen vid köp och försäljning av aktier i företag som är registrerade i Storbritannien. Schweiz beskattar aktier, obligationer och vissa typer av derivat. Transaktionsskatten i Schweiz är också en stämpelskatt som framför allt har motiverats av statsfinansiella skäl. Skatten har även syftat till att undvika alltför omfattande kapitalinflöden och en alltför stark valuta.

Skatt på finansiella transaktioner i EU

Kommissionen föreslog i september 2011, KOM(2011) 594, att en skatt på finansiella transaktioner (financial transaction tax, FTT) skulle införas. Skatten skulle säkerställa en väl fungerande inre marknad och att finanssektorn skulle bidra till att täcka sina kostnader. Skatten skulle också tillsammans med andra åtgärder stärka regleringen av finanssektorn och vara ett första steg mot en global skatt på finansiella transaktioner.

Riksdagen uttalade i november 2011 i ett motiverat yttrande (utl. 2011/12: SkU12) sammanfattningsvis att kommissionens förslag inte enbart var en fråga om en harmonisering av lagar på ett område där det i och för sig är angeläget med åtgärder, utan att syftet var att öka EU:s intäkter inom ramen för EU:s egna medel. Utskottet ansåg att kommissionens förslag inte var förenligt med subsidiaritetsprincipen, (res. S, MP, V).

Vid rådets möten i juni och juli 2012 var stödet för den skatt på finansiella transaktioner som kommissionen föreslagit inte enhälligt, och elva medlemsstater begärde att få inleda ett fördjupat samarbete om skatt på finansiella transaktioner. Det var Belgien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike, Portugal, Slovenien och Slovakien. Frankrike införde redan i augusti 2012 en egen variant av skatt på finansiella transaktioner.

Kommissionen lämnade i februari 2013 ett direktivförslag till rådet om genomförandet av det fördjupade samarbetet om skatt på finansiella transaktioner, KOM(2013) 71.

Den svenska regeringen förklarade att Sverige inte skulle delta i ett fördjupat samarbete i EU om skatt på finansiella transaktioner. Regeringen (FPM 2012/13:31) uttalade bl.a. oro över konsekvenserna för de medlemsstater som inte deltar i samarbetet och för EU i sin helhet. Regeringen godtog att de aktuella medlemsstaterna inledde ett fördjupat samarbete om skatt på finansiella transaktioner förutsatt att de icke deltagande medlemsstaternas intressen tillgodosågs vid utformningen av skatten. Regeringen

godtog inte skatt på finansiella transaktioner som egna medel. Regeringen delade kommissionens bedömning att förslaget var förenligt med subsidiaritetens- och proportionalitetsprinciperna.

Riksdagen uttalade i maj 2013 i ett motiverat yttrande (utl. 2012/13:SkU33) bl.a. att kommissionens förslag till genomförande av det fördjupade samarbetet var problematiskt eftersom det innebar beskattning av aktörer som är verksamma i länder som inte deltar i samarbetet. Riksdagen ansåg att det var oklart hur en sådan beskattning ska kunna upprätthållas ur rättslig och praktisk synpunkt, och att det därför var svårt att bedöma vilka effekter förslaget kommer att få på de länder som inte deltar i samarbetet. Bristen på klarhet när det gäller dessa beskattningsanspråk medförde att riksdagen bedömde att förslaget var alltför långtgående och inte var förenligt med subsidiaritetsprinciperna.

Motionen

Miljöpartiet föreslår i motion 2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 74 att regeringen bör verka för att införa en skatt på finansiella transaktioner internationellt och inom EU. Enligt motionen kan skatt på finansiella transaktioner bidra till finansiell stabilitet och till att generera resurser för utvecklingssamarbete och klimatarbete. Den långsiktiga ambitionen bör vara skatt på finansiella transaktioner på global nivå, men i dagsläget ter sig EU-nivån mer realistisk. Det är då avgörande att skatteintäkterna går tillbaka till medlemsländerna, som suveränt bör disponera dessa medel, framhåller motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen avslog i samband med behandlingen av 2013 års ekonomiska vårproposition (bet. 2012/13:FiU20, yttr. 2012/13:SkU5y) förslag från Miljöpartiet och Vänsterpartiet om att införa en skatt på finansiella transaktioner.

Utskottet anser att den finansiella sektorn ska bära sin del av kostnaderna för finansiella kriser. Det finns dock andra, lämpligare åtgärder än en skatt på finansiella transaktioner för att hantera finanssektorns risktagande och ansvar i finansiella kriser.

När Sverige under 1980-talet införde en skatt på handeln med värdepapper blev konsekvensen att handeln med värdepapper flyttade till marknadsplatser i utlandet. För att undgå sådana effekter måste en skatt på finansiella transaktioner genomföras på global nivå – något som utskottet bedömer sannolikt inte är genomförbart.

Utskottet anser att Sverige inte bör delta i samarbetet om den skatt på finansiella transaktioner som ett antal EU-länder planerar att genomföra. Riksdagen har i ett motiverat yttrande (utl. 2012/13:SkU33) uttalat bl.a. att kommissionens förslag till genomförande av det fördjupade samarbetet på området är problematiskt eftersom det gör anspråk på beskattning av aktörer som är verksamma i länder som inte deltar i samarbetet. Riksdagen

anser att det är oklart hur en sådan beskattning ska kunna upprätthållas ur rättslig och praktisk synpunkt, och det är därför svårt att bedöma vilka effekter förslaget kommer att få på de länder som inte deltar i samarbetet. Bristen på klarhet när det gäller dessa beskattningsanspråk gör att riksdagen bedömer att förslaget är alltför långtgående.

Utskottet avstyrker med det anförda motionen i denna del.

Skatt på elektrisk kraft

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att riksdagen ska uttala sig om att ridcentrum och andra företag inom hästnäringen ska omfattas av återbetalningsreglerna för energiskatt. Riksdagen avslår också olika motionsförslag om egenproducerad vindkraftsel.

Jämför reservationerna 2 (MP) och 3 (V).

Bakgrund

Energiskattedirektivet (dir. 2003/96/EG) lägger fast ramen för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el. Direktivet anger minimiskattenivåer för elektricitet vid yrkesmässig respektive icke yrkesmässig användning. De svenska skattereglerna för el finns i lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE). För 2011 och framåt sker en indexomräkning av skattebeloppen genom en förordning som utfärdas av regeringen senast i november året innan respektive kalenderår.

Energiskatt tas ut vid förbrukning av elektrisk kraft i Sverige. Sverige tillämpar en hög energiskattenivå på el för hushåll och serviceföretag och en låg skattenivå för industri och jordbruk. Uppdelningen i industri och jordbruk respektive hushåll och serviceföretag har sin grund i en bedömning av konkurrensutsattheten för de branscher som får låg skatt.

Energiskatten på el för 2014 framgår av förordningen (2013:859) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2014. Skatten (exklusive moms) på el i södra Sverige är 29,3 öre per kWh och i norra Sverige 19,4 öre per kWh. Skattesatsen är 0,5 öre per kWh för el som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen eller vid yrkesmässig växthusodling. Samma skattesats, 0,5 öre per kWh, gäller under vissa förutsättningar för el som förbrukas på fartyg som ligger i hamn.

Företag som bedriver jordbruk, skogsbruk och vattenbruk fick den 1 juli 2000 samma reduktion av energi- och koldioxidskatterna som industrin och växthusnäringen hade för förbrukning av el och bränslen för uppvärmning (prop. 1999/2000:105, bet. 1999/2000:SkU22, yttr. 1999/2000: MJU5y). Enligt propositionen var utgångspunkten för avgränsningen av berörda företagstyper de statistiska begreppen enligt den dåvarande standar-

den för svensk näringsgrensindelning (SNI92). En ny EU-anpassad standard för branschindelning av det svenska näringslivet, SNI 2007, tillämpas fr.o.m. 2008.

Vindkraftsproducerad el

Elektrisk kraft är inte skattepliktig t.ex. om den framställs i Sverige i ett vindkraftverk av en producent som inte yrkesmässigt levererar el (11 kap. 2 § 1 LSE).

Energiskatt ska betalas av den som framställer skattepliktig el (producent) eller som yrkesmässigt levererar av honom framställd skattepliktig el eller av annan framställd skattepliktig el (leverantör), (11 kap. 5 § första stycket 1 och 2 LSE).

Skatteverket har i ett ställningstagande (Skatteverket 2008-10-06, 131 56 0566-08/111) redovisat uppfattningen att enbart den omständigheten att en elproducent matar in el på ett elnät, där elen sammanblandas med el av ett annat ursprung, inte medför att producenten ska anses leverera elen i den mening som avses i 11 kap. 2 § 1 och 5 § 2 LSE. Skatteverket anser att en förutsättning för att en producent i denna mening ska anses leverera el är att producenten dessutom överlåter elen till någon annan genom försäljning eller genom annat avtal om överlåtelse.

Av Skatteverkets ställningstagande följer att en vindkraftsproducent i Sverige som inte överlåter elen till någon annan utan enbart anlitar elnät-företag för överföring av elen till en uttagpunkt där producenten själv förbrukar el inte anses leverera elen. Under förutsättning att producenten inte heller yrkesmässigt levererar annan el är elen från vindkraftverket undantagen från skatteplikt. Undantag från skatteplikt föreligger även om vindkraftsproducenten samtidigt köper ytterligare el från ett elhandelsföretag för att täcka resterande behov vid uttagpunkten. Det elhandelsföretag som levererar el vid uttagpunkten anses endast ha levererat den mängd el som överskrider den mängd el som producenten inte tillgodoser via den egna framställningen av el.

Skatteverket har i ett ställningstagande (Skatteverket 2012-01-30, 131 72782-12/1211) bedömt om LSE medger tillämpning av ett skattemässigt avräkningsförfarande mellan tidsperioder med överskott respektive underskott i vindkraftsproduktionen jämfört med den egna elförbrukningen. Frågan gällde om man vid tillämpningen av LSE skattemässigt kan anse att el som producenten förbrukat vid en viss tidpunkt är sådan el som producenten framställt vid ett senare eller tidigare tillfälle än den faktiska förbrukningstidpunkten.

Skatteverket konstaterar att LSE inte har bestämmelser om avräkning för el, vilket innebär att bestämmelserna om skattskyldighetens inträde för el gäller varje enskild kilowattimme för sig. Det är således inte möjligt att skattemässigt anse att en vindkraftsproducents elförbrukning vid en viss uttagpunkt utgörs av el som producenten framställt vid ett senare tillfälle

än förbrukningstidpunkten. Det är inte heller möjligt att göra en avräkning gentemot ett tidigare överskott som uppstått då producenten framställt mer el än vad producenten för tillfället haft behov av.

Skatteverket anför att enligt förordningen (1999:716) om mätning, beräkning och rapportering av överförd el ska en mätning normalt avse överförd el under varje timme. Vid kontroller av att energiskatt på el redovisats korrekt kommer Skatteverket därför inte att kräva mätvärden för kortare tidsperioder än en timme.

Skatteverket har slutligen i ett ställningstagande (2008-10-08, 131 571875-08/11) bedömt att en ekonomisk förening som vid ett vindkraftverk producerar el som föreningen matar ut på elnätet och säljer till sina medlemmar levererar elen yrkesmässigt i den mening som avses i 11 kap. 2 § LSE. Det innebär att sådan el inte kan omfattas av undantaget från skatteplikt enligt lagen.

Utredningen om nettodebitering av el och skattskyldighet för energiskatt (Fi 2012:06)

Regeringen tillsatte den 26 april 2012 en utredning, Utredningen om nettodebitering av el och skattskyldighet för energiskatt (nettodebiteringsutredningen), med uppdrag att ta fram lagförslag om införandet av ett system för nettodebitering som även omfattar kvittning av energi- och mervärdesskatt, och lämna lagförslag om vem som bör vara skattskyldig för energiskatt på el.

Utredningens betänkande Beskattning av mikroproducerad el m.m. (SOU 2013:46) överlämnades den 14 juni 2013. Betänkandet var på remiss t.o.m. den 9 oktober 2013.

I utredningen bedöms att ett system med s.k. nettodebitering av el som omfattar kvittning av energi och mervärdesskatt strider mot rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt. Mot denna bakgrund föreslår utredningen att det i stället införs en skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Skattereduktionen ska ges till mikroproducenter av förnybar el som har en säkring om högst 63 ampere. Underlaget för skattereduktionen är den el som matats in på elnätet under ett kalenderår, om motsvarande mängd el har köpts tillbaka och tagits ut i samma anslutningspunkt. Underlaget för skattereduktionen får varken överstiga 10 000 kWh per skattskyldig eller per anslutningspunkt. Både privatpersoner och företag ska kunna få skattereduktion.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk283 av Solveig Zander (C) anförts att ridcentrum och andra företag inom hästnäringen som drivs som aktiebolag eller annan företagsform bör jämföras med hästavel och kunna ansöka om återbetalning av energiskatt.

I motion 2013/14:Sk391 av Thoralf Alfsson och Josef Fransson (båda SD) föreslås att vindkraft jämföras med annan elproduktion och att den särskilda skattebefrielsen för vindkraft avskaffas. Motionärerna framhåller att el inte är skattepliktig om den framställs i ett vindkraftverk av en producent som inte yrkesmässigt levererar elkraft. Bestämmelsen snedvrider konkurrensen och hur investeringar sker och har inneburit ett större inkomstbortfall.

I kommittémotion 2013/14:N206 av Lise Nordin m.fl. (MP) yrkande 6 sågs att möjligheten för kommuner och företag att få energiskattebefrielse för egenproducerad el inte bör försämrats. Enligt motionen har kommuner och företag valt att investera i vindkraftverk bl.a. eftersom den el som produceras för egen förbrukning är energiskattebefriad. Skatteverket har meddelat att produktion och förbrukning inte längre ska stämmas av per månad utan timme för timme. Det betyder att den andel av elkonsumenterna som har kunnat täckas av skattebefriad produktion minskar från ca 60–70 procent till ca 20–30 procent. Kvittning mellan produktion och förbrukning bör inte ske på timbasis utan på års- eller kvartalsbasis, enligt motionärerna.

Enligt kommittémotion 2013/14:N222 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 5 bör regeringen tillsätta en utredning som tar upp alla de skattefrågor som kommer upp i samband med utbyggnaden av den förnybara energin. Enligt motionen har Skatteverket tolkat ellagen på ett sätt som reducerat energiskattebefrielsen för kommuner och företag som producerar vindkraftsel för egen förbrukning. Lagen bör enligt motionen ses över för att utbyggnaden av vindkraften inte ska försvåras ekonomiskt.

Utskottets ställningstagande

I motion Sk283 föreslås att ridcentrum och andra företag inom hästnäringen jämföras med hästavel och kunna ansöka om återbetalning av energiskatt.

Företag som bedriver jordbruk, skogsbruk och vattenbruk fick den 1 juli 2000 samma reduktion av energi- och koldioxidskatterna som industrin och växthusnäringen hade för förbrukning av el och bränslen för uppvärmning (prop. 1999/2000:105, bet. 1999/2000:SkU22, yttr. 1999/2000: MJU5y). Enligt propositionen var utgångspunkten för avgränsningen av berörda företagstyper de statistiska begreppen enligt den dåvarande standarden för svensk näringsgrensindelning (SNI92). En ny EU-anpassad standard för branschindelning av det svenska näringslivet, SNI 2007, tillämpas fr.o.m. 2008.

Svensk standard för näringsgrensindelning (SNI) är primärt en aktivitetsindelning. Produktionsenheter, som företag och arbetsställen, klassificeras efter den aktivitet som bedrivs. Ett företag eller arbetsställe kan ha flera

aktiviteter (SNI-koder). Ridskoleverksamhet klassificeras i SNI 2007 under kod P som är utbildning. Hästavel klassificeras under kod A som är jordbruk, skogsbruk och fiske.

Riksdagen har inte varit beredd att utvidga återbetalningsreglerna för energiskatt till att omfatta nya områden när frågan tidigare varit aktuell (se bet. 2010/11:SkU21). Utskottet anser heller inte att riksdagen bör uttala sig om hur företag ska klassificeras enligt näringsgrensindelningen.

Av budgetpropositionen för 2014 framgår att regeringen har för avsikt att gå vidare med nettodebiteringsutredningens förslag om en skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el för att underlätta för privatpersoner och företag att investera i produktion av el från förnybara källor för egen förbrukning. Regeringen avser att återkomma till riksdagen under riksmötet med ett förslag som bedöms kunna träda i kraft tidigast den 1 juli 2014.

Utskottet anser att nettodebiteringsutredningens förslag har beröringspunkter med de olika motionsförslagen om vindkraftsproducerad el som behandlas här. Riksdagen bör därför inte föregripa regeringens beredning av den aviserade propositionen genom olika uttalanden.

Utskottet vill dock i ett avseende kommentera motionerna, nämligen med anledning av vad som sägs om att Skatteverket tolkat lagstiftningen på ett sätt som försämrar möjligheterna att få energiskattebefrielsen för egenproducerad el. Utskottet vill betona att det är verkets uppgift att tolka den gällande lagstiftningen i den mån lagen inte är tillräckligt uttömmande. Om lagstiftningen bör ändras är det regeringens och riksdagens uppgift att ta ett sådant initiativ. Utskottet anser inte att det av motionerna framkommit något som bör föranleda ett särskilt uttalande från riksdagen.

Utskottet avstyrker samtliga i avsnittet behandlade motioner i motsvarande delar.

Skatt på drivmedel m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om höjda drivmedelsskatter, om rättvisa beskattningsvillkor för syntetiska drivmedel, om att utreda ett system som utjämnar bilhushållens merkostnader på landsbygden och om ett förtydligande av miljözonsreglerna.

Jämför reservation 4 (MP) och särskilt yttrande 2 (V).

Bakgrund

Bensin är skattemässigt indelad i två miljöklasser beroende på miljöegenskaperna, som innehållet av svavel, bensen, aromatiska kolväten, bly och fosfor. All bensin som säljs på bensinstationerna tillhör miljöklass 1, vilken är den bästa miljöklassen. I miljöklass 1 ingår alkylatbensin.

Omärkt dieselolja, som används för drift av motordrivna fordon, är skattemässigt indelad i tre miljöklasser. Skatten är därmed differentierad med hänsyn till miljökvaliteten beroende på innehållet av exempelvis svavel och polycykliska aromatiska kolväten. Det främsta syftet med miljöklassningen är att de oljor som används i dieselmotorer ska förbättras ur miljöhänsyn.

Enligt energiskattedirektivet (dir. 2003/96/EG) är medlemsländerna skyldiga att ta ut punktskatt som minst uppgår till de fastlagda minimiskattnivåerna för de fossila drivmedlen bensin, dieselolja, gasol och naturgas. Minimiskattnivåerna (exklusive moms) är för blyhaltig bensin 421 euro per 1 000 liter, för blyfri bensin 359 euro per 1 000 liter och för dieselolja 330 euro per 1 000 liter. Nivåerna är oförändrade sedan 2004 utom vad gäller dieselolja vars minimiskattnivå höjdes fr.o.m. 2010 från 302 euro till 330 euro per 1 000 liter. För övriga bränslen som omfattas av energiskattedirektivet men för vilka det inte finns minimiskattnivåer gäller en bestämmelse om beskattning i nivå med likvärdigt bränsle.

Koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen anges i 2 kap. 1 § LSE. Sedan 1994 har en årlig indexomräkning gjorts av såväl energiskattesatserna på el som koldioxid och energiskattesatserna på bränslen. Syftet är att realvärdesäkra skattesatserna.

Riksdagen beslutade under hösten 2009 om ändringar av koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen för åren 2011, 2013 och 2015 (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21). Av praktiska skäl ansåg man då inte att den årliga indexomräkningen av skattesatser, för de år då sådana förändringar genomförs, borde göras av regeringen genom en förordning. I stället togs hänsyn till prognostiserade förändringar i konsumentprisindex redan i samband med att koldioxid- och energiskattesatserna för 2011, 2013 och 2015 lades fast.

Vid behandlingen av budgetpropositionen för 2011 ställde sig riksdagen bakom regeringens bedömning att koldioxidskatten inte behöver höjas under mandatperioden utöver redan fattade beslut och normal inflationsjustering (bet. 2010/11:FiU1, yttr. 2010/11:SkU1y).

De omräknade koldioxid- och energiskattesatserna på bränslen för 2014 framgår av förordningen (2013:859) om fastställande av omräknade belopp för energiskatt och koldioxidskatt för år 2014. Energi- och koldioxidskatten på bensin (miljöklass 1) är 5:63 kronor per liter, på alkylatbensin 3:90 kronor per liter, på diesel (omärkt miljöklass 1) motsvarande 4:85 kronor per liter, på diesel (omärkt miljöklass 2) motsvarande 5:12 kronor per liter och på diesel (omärkt miljöklass 3) motsvarande 5:26 kronor per liter. Skatten på naturgas som används som drivmedel är motsvarande 1:85 kronor per liter.

Syntetiska drivmedel

Enligt artikel 2.3 i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG) och 2 kap. 4 § LSE gäller för energiprodukter som används som motorbränsle och för vilka direktivet inte fastställt någon skattenivå, t.ex. syntetiska drivmedel, att skatt ska tas ut enligt den skatt som gäller för likvärdigt bränsle. Likvärdigt bränsle är det bränsle som produkten ersätter, och för syntetisk diesel är likvärdigt bränsle diesel miljöklass 1. Detta gäller oavsett det syntetiska drivmedlets ursprung.

Den som förbrukar eller säljer syntetisk bensin eller diesel som framställs av biomassa får göra avdrag för energi- och koldioxidskatten enligt bestämmelser i 7 kap. LSE. Motsvarande möjlighet finns inte när det gäller fossilbaserade syntetiska drivmedel som t.ex. är framställda från naturgas. Enligt 2 kap. 12 § LSE har regeringen i särskilda fall möjlighet att medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter. Fram t.o.m. den 31 december 2008 kunde sådana dispensbeslut avse fossilbaserade bränslen. De dispensbeslut som nu kan lämnas omfattar bara förnybara bränslen som förbrukas inom pilotprojekt.

Med stöd av artikel 5 i energiskattedirektivet skulle det vara möjligt att i vissa fall som anges i direktivet ge syntetiska drivmedel en egen skattesats ned till den minimiskattesats som direktivet föreskriver för drivmedlet. Det skulle för syntetisk diesel innebära en skatt på ca 2:90 kronor per liter (beräknat på att 1 euro = 8:75 kronor), vilket ska jämföras med den aktuella skattesatsen på diesel på 4:88 kronor per liter. Enligt artikel 5 i direktivet kan en differentierad skattesats tillämpas bl.a. om skattesatsen är direkt kopplad till produktens kvalitet (som t.ex. för alkylatbensin) eller för vissa angivna användningsområden.

Körning i miljözoner

Kommuner kan besluta om att utestänga vissa tunga fordon (lastbilar och bussar) från stadskärnor och andra särskilt miljö känsliga områden genom att införa en miljözon som en åtgärd för att förbättra luftkvaliteten i dessa områden. Miljözoner finns i dag i Stockholm, Göteborg, Malmö, Uppsala, Helsingborg och Lund. Bestämmelserna om miljözoner regleras i trafikförordningen (1998:1276).

Grundregeln är att ett fordon får köra i en miljözon i sex år från första registrering, innevarande år oräknat. Undantag från den grundregeln är att fordon som uppfyller avgaskrav bättre än Euro 2 (från den 1 september 2013 bättre än Euro 3) får köra i miljözoner i åtta år, registreringsåret oräknat, fordon som klarar utsläppsklass Euro 4 får köra i miljözoner till 2016, och fordon som uppfyller utsläppsklass Euro 5 får köra i en miljözon till 2020.

Äldre fordon kan uppgraderas för lägre avgasutsläpp med nationellt typgodkänd konverteringssats. I dag är det möjligt att uppgradera fordon som ursprungligen godkändes som Euro 3 eller sämre. Avgasutsläppen från ett sådant fordon anses motsvara utsläppen från ett Euro 5-fordon och kan fortsätta att köra i miljözoner t.o.m. 2020.

Transportstyrelsen föreslog hösten 2011 att regeringen skulle ändra bestämmelserna om miljözoner. Förslaget innebar dels att Euro 6-fordon ska få köra i miljözoner under obegränsad tid, dels att det ska framgå av vägtrafikregistret om ett fordon uppgraderats för lägre avgasutsläpp. Transportstyrelsen föreslog vidare att bestämmelserna skulle gälla alla fordon, oavsett vilket bränsle som motorn designats och godkänts för. I dag gäller bestämmelserna för fordon med en motor med kompressionständning. Fordon med motorer godkända för etanol för dieselmotorer och fordon med metangasdrivna motorer (naturgas och biogas) får enligt dagens bestämmelser köra i miljözoner utan begränsning.

Bestämmelserna om miljözoner reviderades därefter den 1 september 2013. Ändringarna innebär att Euro 6-fordon får köra obegränsat i miljözoner och att information om att ett fordon uppgraderats för lägre avgasutsläpp ska finnas i vägtrafikregistret.

Regeringen ansåg inte att bestämmelserna ska gälla alla tunga fordon, som Transportstyrelsen föreslagit. Däremot gjordes ett förtydligande i bestämmelserna om vilka fordon som omfattas och får köra i en miljözon. Detta gjordes på grund av att det tidigare ofta var oklart vilka fordon som omfattades av bestämmelserna om miljözoner.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk287 av Ann-Britt Åsebol (M) anförs att regeringen bör se över bilkostnaderna på landsbygden. Kostnaden för att ha bil har ökat dramatiskt, bl.a. på grund av höga bensinpriser. Enligt motionären bör det finnas ett system som utjämnar bilhushållens merkostnader på landsbygden.

I motion 2013/14:Sk389 av Anita Brodén (FP) yrkandena 1 och 2 begärs ett tillkännagivande om rättvisa beskattningsvillkor för syntetiska drivmedel samt om transportforskning och miljözoner. Motionären anser att drivmedel bör behandlas utifrån samma skatteprinciper och att det vore logiskt att syntetiska bränslen framställd ur naturgas beskattas som naturgas för drift av motorer alternativt naturgas för andra energiändamål, samt att syntetisk gas framställd ur avfall och biomassa skattebefrias i enlighet med de principer som gäller för dessa insatsprodukter. Motionären påtalar också att eftersom vägtransporter står för en stor andel av CO₂-utsläppen är det oerhört angeläget med fortsatt forskning och utveckling kring drivmedel, avgaser och bilars vikt och utformning, vilket kan utveckla framtida företag och leda till miljömässiga förbättringar inom transportsektorn.

I samma motion sägs också att det behövs ett klargörande av tolkningen av reglerna i trafikförordningen när det gäller möjligheten för gamla fordon som drivs med alternativa drivmedel att köra i en miljözon.

I kommittémotion 2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkandena 2 och 3 föreslås att koldioxidskatten höjs med 24 öre under 2014 motsvarande ca 70 öre per liter bensin. Eftersom koldioxidskatten är ett viktigt klimatverktyg är regelbundna revideringar av skatten självklara i det klimatpolitiska ramverk som Miljöpartiet föreslår.

Motionärerna föreslår också att energiskatten på diesel höjs med 20 öre per liter 2015 samtidigt som fordonsskatten för dieselbilar sänks för att på sikt åstadkomma samma energibesättning av bensin och diesel.

I motion 2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 4 föreslås en höjning av koldioxidskatten på fossila bränslen. Ovissheten när det gäller prisrelationen mellan biogas och fossila drivmedel är sannolikt den viktigaste anledningen till att investeringar i biogasinфраstruktur uteblir. En höjning av koldioxidskatten på fossila bränslen är en bra början som behöver följas av långsiktiga spelregler som garanterar att det klimatsmarta är billigare för konsumenten än det klimatdåliga, anser motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Höga bensinpriser är betungande för den som måste använda bilen för att komma till arbetet eller för att nå annan samhällsservice. Det gäller, som sägs i motion Sk287, inte minst på landsbygden där avstånden kan vara stora. En betydande del av det totala bensinpriset utgörs av punktskatter och mervärdesskatt. Höjningar av drivmedelsskatterna bör därför övervägas noga. Skattesystemet kompenserar i viss mån boende i glesbygd genom att fordonsskatten är nedsatt i ett antal kommuner i norra Sverige. Den som måste använda bilen för att komma till sitt arbete kan under vissa förutsättningar även göra reseavdrag.

Utskottet anser att skattereglerna så långt som möjligt bör utformas generellt för hela landet och inte användas för att utjämna regionala skillnader. Utskottet har tidigare i olika sammanhang avstyrkt förslag om differentierad drivmedelsbesättning, differentierade reseavdrag och andra förslag om en regional differentiering av beskattning av bilismen. Utskottet avstyrker även det nu aktuella förslaget om att utreda ett system för att kompensera för merkostnader på landsbygden.

Riksdagen beslutade i samband med behandlingen av budgetpropositionen för 2014 att koldioxid- och energiskattesatserna för bränslen ska räknas om för 2014 motsvarande förändringen av konsumentprisindex (bet. 2013/14:FiU1, yttr. 2013/14:SkU1y). Riksdagen avsåg i det sammanhanget bl.a. Miljöpartiets budgetalternativ som bl.a. innebar ytterligare höjningar av koldioxidskatten och energiskatten på bränslen. Skatteutskottet erinrade i sitt yttrande till finansutskottet att riksdagen hösten 2009 (bet. 2009/10:SkU21) beslutat om förändrade energi- och koldioxidskatter

för 2010–2015. Beslutet innebar bl.a. att energiskatten på dieselolja höjdes med 20 öre per liter den 1 januari 2011 och den 1 januari 2013. Utskottet erinrade också om att riksdagen godtagit att koldioxidskatten inte behöver höjas under mandatperioden utöver redan fattade beslut och normal inflationsjustering (bet. 2010/11:FiU1, yttr. 2010/11:SkU1y).

Arbetet med att minska utsläppen från transporterna fortsätter med det långsiktiga målet om en fossiloberoende fordonsflotta. Utvecklingen av nya och hållbara drivmedel prioriteras. Sverige strävar efter att på ett kostnadseffektivt sätt nå de nationella och internationella klimat- och energipolitiska målen. Inom Regeringskansliet pågår ett arbete med att samordna de ekonomiska styrmedlen på klimat- och energiområdet så att den önskvärda styrningen blir samhällsekonomiskt effektiv.

Riksdagen beslutade vid höstens behandling av budgetpropositionen för 2014 att den skattebefrielse för låginblandning av hållbara biodrivmedel i bensen och diesel som gällt sedan den 1 januari 2013 ska ersättas av ett kvotpliktssystem som ska främja hållbara biodrivmedel. Systemet avses kunna tillämpas fr.o.m. den 1 maj 2014 (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, yttr. 2013/14:SkU1y).

Kvotpliktssystemet innebär att det för varje kalenderår ska finnas en viss andel biodrivmedel i den kvotpliktiga volymen bensen eller dieselbränsle. Andelen biodrivmedel i dieselbränsle ska uppgå till sammanlagt minst 9,5 volymprocent av den kvotpliktiga volymen, varav minst 3,5 procentenheter ska bestå av särskilt anvisade biodrivmedel. Andelen biodrivmedel i bensen ska uppgå till minst 4,8 volymprocent av den kvotpliktiga volymen bensen.

Energiskatt för hållbara biodrivmedel som ingår i bensen eller dieselbränsle ska tas ut med belopp som motsvarar energiskattesatsen för jämförbart fossilt drivmedel, omräknat efter energiinnehåll. För hållbara biodrivmedel som ingår i bensen eller dieselbränsle tas inte heller i fortsättningen koldioxidskatt ut, vilket åstadkoms genom avdrag i en punktskatte-deklaration eller en särskild skattedeklaration. För icke hållbara biodrivmedel som ingår i bensen eller dieselbränsle behålls nuvarande regler om att koldioxid- och energiskatt tas ut med samma belopp per liter respektive kubikmeter som för jämförbart fossilt drivmedel.

Biodrivmedel som inte ingår i bensen eller dieselbränsle ges även i fortsättningen full befrielse från energiskatt, utöver att koldioxidskatt inte tas ut för dessa bränslen. Den nuvarande skattebefrielsen för höginblandade och rena biodrivmedel (såsom ED95, E85 och biogas) behålls även efter 2013.

Utskottet vill även framhålla de satsningar som görs för att utveckla biodrivmedel. I budgetpropositionen för 2009 initierades en satsning på 875 miljoner kronor för främst demonstration och utveckling av andra generationens biodrivmedel. Genom förslag i budgetpropositionen för 2013 sker

en förlängning och förstärkning av stödet för utökad produktion, distribution och användning av biogas och andra förnybara gaser genom att ytterligare 280 miljoner avsätts för detta ändamål under perioden 2013–2016.

Den som förbrukar eller säljer syntetisk bensin eller diesel som framställs av biomassa får göra avdrag för energi- och koldioxidskatten enligt bestämmelser i LSE. För fossilbaserad syntetisk diesel, baserad på t.ex. naturgas, gäller enligt energiskattedirektivet att den ska beskattas i nivå med likvärdigt bränsle. Detta innebär att ett bränsle som ersätter diesel i en dieselmotor ska beskattas som diesel. Det går inte att tillämpa skattesatsen för naturgas bara för att naturgas varit en råvara vid tillverkningen av syntetisk diesel.

Nationellt sett har naturgas en gynnsam beskattning för att vara ett fossil drivmedel. En anledning till det är att stimulera användningen av gasdrivna fordon. Detta är ett steg på vägen mot förbättrad infrastruktur och marknad för biogas som fordonsbränsle. Utmaningen när det gäller syntetisk diesel är att övergå till att tillverka bränslet av förnybara råvaror som biogas, skogsavfall eller svartlut i stället för av fossil naturgas. Det är först när den syntetiska dieseln framställs från biomassa som den får effekt på koldioxidutsläppen.

Utskottet noterar att regeringen har reviderat bestämmelserna om miljözoner den 1 september 2013 och att ett förtydligande gjorts när det gäller vilka fordon som omfattas och får köra i en miljözon. Ett tillkännagivande i frågan förefaller därmed vara obehövligt.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlats i avsnittet i motsvarande delar.

Lantbrukets drivmedelsskatter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att se över möjligheten att sänka energi- och koldioxidskatten på gruvdiesel och förslaget om att höja återbetalningen av koldioxidskatt för jord- och skogsbruksmaskiner.

Jämför reservation 5 (SD).

Bakgrund

Riksdagen beslutade hösten 2009 (bet. 2009/10:SkU21) om ett omfattande paket med förändringar av koldioxid- och energiskattesatserna för att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till att målen för andelen förnybar energi och effektivare energianvändning kan uppnås.

Riksdagens beslut innebar bl.a. att återbetalningen av koldioxidskatt för dieselolja i jordbruks- och skogsbruksmaskiner sänktes i tre etapper från 2:38 kronor per liter till 90 öre 2015. Energiskatten på diesel höjdes i två steg med sammanlagt 40 öre per liter från 1:33 kronor per liter till 1:53 kronor per liter 2011 och till 1:73 kronor per liter 2013.

Koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen för industri (utanför EU-ETS) och jordbruk, skogsbruk och vattenbruk höjdes från 21 procent av den generella koldioxidskatten på 105 öre per kilo till 30 procent 2011 och till 60 procent 2015. Samtidigt höjdes energiskatten på uppvärmningsbränslen för dessa sektorer från 0 öre per kWh till 2,4 öre per kWh 2011, vilket motsvarade 30 procent av den generella energiskattenivån.

Begränsningsnivån i den s.k. 0,8-procentsregeln, som omfattar energiintensiva industriföretag samt jordbruk, skogsbruk och vattenbruk, fasas ut i två steg. Det första steget togs 2011 genom att begränsningsnivån höjdes från 0,8 procent till 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Begränsningsregeln slopas helt 2015. Begränsningsregeln innebär att företag där koldioxidskatten överstiger 0,8 procent av försäljningsvärdet endast behöver betala 24 procent av det överskjutande skattebeloppet. Bestämmelsen omfattade 2009 bl.a. drygt 600 växthusföretag som fick skattelättnader med ca 20 miljoner kronor.

Energiskatten är nedsatt till 0,5 öre per kWh för el som förbrukas vid bl.a. yrkesmässig växthusodling samt jordbruk, skogsbruk och vattenbruk.

Beskattningen av gödselmedel slopades den 1 januari 2010.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk217 av Sten Bergheden (M) begärs en översyn av möjligheten att sänka energi- och koldioxidskatten för jordbrukets arbetsmaskiner på samma sätt som skett för gruvnäringens arbetsmaskiner. Kostnadsläget för livsmedelsproduktionen måste sänkas om jordbruket ska kunna utvecklas och konkurrera på lika villkor. För gruvnäringens arbetsmaskiner har energiskatten sänkts med 86 procent och koldioxidskatten med 70 procent.

I kommittémotion 2013/14:Sk319 av Josef Fransson m.fl. (SD) föreslås en höjning av återbetalningen av koldioxidskatt för jord- och skogsbruksmaskiner för att inte försämra jordbrukets konkurrenskraft ytterligare.

Utskottets ställningstagande

Riksdagens omläggning av drivmedels- och bränslebeskattningen hösten 2009 innebar bl.a. en höjning av koldioxidskatten och energiskatten på diesel i gruvindustriell verksamhet.

Höjningen av skatten på gruvdiesel skedde fr.o.m. 2011 genom att 86 procent av energiskatten och 70 procent av koldioxidskatten återbetalas i stället för hela energiskatten och 79 procent av koldioxidskatten som gällde före höjningen. Koldioxidskatten på gruvdiesel höjs ytterligare 2015. Då kommer endast 40 procent av koldioxidskatten att återbetalas.

Riksdagens beslut 2009 innebar vidare bl.a. att återbetalningen av koldioxidskatt för dieselolja i jordbruks- och skogsbruksmaskiner sänktes i tre etapper. Ändringen syftade till att ge jordbruket, skogsbruket och växthusföretagen ekonomiska incitament att vidta åtgärder för att minska växthusgasutsläppen och till att miljömålen ska kunna nås. Omläggningen genomförs stegvis till 2015 för att ge aktörerna långsiktiga förutsättningar för att planera sin verksamhet och för att minska risken för koldioxidläckage vid import från länder som till skillnad från EU-länderna inte omfattas av bindande åtaganden om att begränsa utsläppen av växthusgaser.

Sänkningen av återbetalningen av koldioxidskatten på dieselolja i arbetsmaskiner kan vara kännbar för vissa produktionsgrenar inom jordbruket, förutsatt att inte något görs för att begränsa användningen av fossil dieselolja i arbetsmaskiner. Det handlar om förbättrade skötselmetoder, modernisering av maskinparken eller att ersätta fossil dieselolja med biodrivmedel.

Koldioxid- och energiskatten på förbrukningen av fossila uppvärmningsbränslen i de nu aktuella sektorerna är fortfarande nedsatt i förhållande till förbrukningen i övriga sektorer och uppgår till 30 procent av den generella nivån. De nu aktuella sektorerna omfattas också av en nedsatt energiskatt på el.

För att kompensera jordbruket för de skattehöjningar som beslutades hösten 2009 och för att stärka jordbrukets konkurrenskraft har riksdagen beslutat att slopa skatten på gödselmedel. Riksdagen har vidare sänkt egenavgifterna för enskilda näringsidkare, vilket gynnar det svenska jordbruket.

Regeringen har under 2013 tillsatt en utredning för att undersöka konkurrenskraften och utvecklingsmöjligheterna för svensk jordbruks- och trädgårdsproduktion (dir. 2013:20). Utredningen ska enligt direktiven dock inte föreslå åtgärder på skatteområdet.

Utskottet konstaterar att drivmedelsbeskattningen under senare år höjts både för gruvnäringens arbetsmaskiner och jord- och skogsbruksföretagens arbetsmaskiner. Utskottet ser inte någon anledning för riksdagen att med anledning av motionsförslagen justera de förändringar som skett.

Utskottet avstyrker de aktuella motionerna.

Beskattning av biodrivmedel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att höginblandade biosyntetiska drivmedel som hydrerade vegetabiliska oljor (HVO) ska omfattas av skattebefrielse i likhet med E85, rapsmetylester (RME) och biogas.

Jämför reservation 6 (S, MP, V).

Bakgrund

Den skattebefrielse för låginblandning av hållbara biodrivmedel i bensin och diesel som gällt sedan den 1 januari 2013 har ersatts av ett kvotpliktsystem som ska främja hållbara biodrivmedel.

Riksdagen antog efter förslag i budgetpropositionen för 2014 under hösten 2013 en lag om kvotplikt för biodrivmedel som avses gälla fr.o.m. den 1 maj 2014 (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, ytr. 2013/14:SkU1y).

Biodrivmedel är bränslen i vätskeform som framställs av biomassa och som är avsedda för motordrift.

För varje kalenderår ska det finnas en viss andel biodrivmedel i den kvotpliktiga volymen bensin eller dieselbränsle. Andelen biodrivmedel i dieselbränsle ska uppgå till sammanlagt minst 9,5 volymprocent av den kvotpliktiga volymen, varav minst 3,5 procentenheter ska bestå av särskilt anvisade biodrivmedel. Andelen biodrivmedel i bensin ska uppgå till minst 4,8 volymprocent av den kvotpliktiga volymen bensin.

Kvotskyldig är den som enligt LSE är skattskyldig för kvotpliktiga volymer. Kvotpliktig volym är den mängd bensin, exklusive alkylatbensin enligt drivmedelslagen eller dieselbränsle inklusive den volym biodrivmedel som blandats in eller ingår i bränslet, för vilken skattskyldighet har inträtt under kalenderåret.

Kvotplikten får bara fullgöras med biodrivmedel som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Energiskatten för hållbara biodrivmedel som ingår i bensin eller dieselbränsle tas ut med belopp som motsvarar energiskattesatsen för jämförbart fossilt drivmedel, omräknat efter energinnehåll. Detta åstadkoms genom avdrag i en punktskattedeklaration eller en särskild skattedeklaration.

För hållbara biodrivmedel som ingår i bensin eller dieselbränsle tas inte heller i fortsättningen koldioxidskatt ut, vilket åstadkoms genom avdrag i en punktskattedeklaration eller en särskild skattedeklaration. För icke hållbara biodrivmedel som ingår i bensin eller dieselbränsle behålls nuvarande regler om att koldioxid- och energiskatt tas ut med samma belopp per liter respektive kubikmeter som för jämförbart fossilt drivmedel.

Biodrivmedel som inte ingår i bensin eller dieselbränsle ges även i fortsättningen full befrielse från energiskatt, utöver att koldioxidskatt inte tas ut för dessa bränslen. Den nuvarande skattebefrielsen för höginblandade och rena biodrivmedel (såsom ED95, E85 och biogas) behålls även efter 2013. Avsikten är att den framtida skattenedsättningen för dessa bränslen ska fortsätta vara lika stor som i dag.

Kvotpliktssystemet främjar ny och mer effektiv teknik med minskade utsläpp av växthusgaser. Marknaden för t.ex. HVO producerade av skogsråvara eller andra biodrivmedel med särskilda fördelar säkerställs genom att minst 3,5 volymprocent av den kvotpliktiga volymen ska uppfyllas med särskilt anvisade biodrivmedel.

Motionerna

I kommittémotion 2013/14:Sk311 av Johan Löfstrand (S) framhålls att biosyntetiska drivmedel som t.ex. NexBTL, som är en HVO i höginblandad form, kommer att beskattas som dieselolja. Motionären anser att för att åstadkomma teknikneutralitet bör dessa drivmedel få samma skattebefrielse som höginblandade drivmedel i form av E85, RME och biogas.

I kommittémotion 2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 47 anförs också att höginblandade hydrerade vegetabiliska oljor (HVO) bör få skattebefrielse som andra biodrivmedel. Regeringens förslag i budgeten om skattebefrielse för höginblandade biodrivmedel omfattar inte HVO. Motionärerna menar att det inte finns någon anledning att begränsa användningen av HVO till låginblandning.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen beslutade under hösten om ett kvotpliktssystem för låginblandning av biodrivmedel som ska vara ett långsiktigt hållbart och förutsägbart ramverk för att främja hållbara biodrivmedel. Systemet ska styra mot ökad låginblandning och därmed mot de klimat- och energipolitiska målen till 2020.

Kvotpliktssystemet kombineras med en drivmedelsbeskattning som har förutsättningar att vara ett långsiktigt styrmedel och som inte innebär statsstöd. Det innebär att beskattningen av vissa biodrivmedel ändras under 2014. Energiskatt kommer att tas ut för alla biodrivmedel som ingår i bensin och diesel och därmed främjas av kvotplikten. Eftersom HVO definitionsmässigt är diesel gäller det även detta biodrivmedel.

Utskottet vill betona att alla höginblandade och rena biodrivmedel, inklusive HVO, kommer att främjas, men på olika sätt. HVO kommer att stödjas inom kvotpliktssystemet genom en särskild kvot som bara får uppfyllas med HVO eller andra generationens biodrivmedel. Andra höginblandade eller rena biodrivmedel som inte är bensin eller diesel kommer att främjas genom fortsatt skattebefrielse.

Utskottet delar inte motionärernas uppfattning att HVO missgynnas. Skattebefrielsen för biodrivmedel utanför kvotplikten innebär inget krav på att sälja eller köpa dem, och unionsrätten gör att de inte får bli billigare än sina fossila motsvarigheter. En särskild kvot för HVO kan därför utgöra ett mer fördelaktigt och långsiktigt styrmedel än skattebefrielse.

Utskottet avstyrker därmed de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Miljöskatt på flyg

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att införa en flygskatt respektive en klimatskatt på inrikesflyg.

Jämför reservationerna 7 (MP) och 8 (V).

Bakgrund

Utsläpp från utrikes flygtransporter ingår för närvarande inte i ländernas åtagande under Kyotoprotokollet.

Chicagokonventionen från 1944 tillämpas för internationell civil luftfart. Konventionen förbjuder parter att beskatta flygbränsle som medförs ombord på luftfartyg. Beskattning av flygbränsle för internationell luftfart förbjuds även i en mängd bilaterala luftfartsavtal och enligt den internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) policy. Policyen är dock under översyn.

Energiskattedirektivet (dir. 2003/96/EG) lägger fast ramarna för medlemsstaternas möjligheter att beskatta flygbränsle. Beskattning är i viss mån möjlig för nationell luftfart och för kommersiell luftfart mellan medlemsstaterna, om bilateralt avtal ingåtts om detta. Flygbränsle för kommersiellt ändamål är i dag undantaget från svensk energi- och koldioxidbeskattning.

Sedan den 1 juli 2008 beskattas flygbränsle som används för privat ändamål (bet. 2007/08:SkU28). Enligt regeringens klimatproposition (prop. 2008/09:162) har Sverige och EU, inom ramen för ICAO, verkat för att åtgärder ska vidtas för att begränsa flygets utsläpp. Ministerrådet har vid åtskilliga tillfällen slagit fast att om ICAO inte förmår enas om åtgärder ska EU gå vidare på egen hand. ICAO har hittills inte kunnat enas om att vidta några konkreta åtgärder.

ICAO uppmanade vid sin 36:e session i september 2007 medlemsländerna att avstå från att införa nationella eller regionala koldioxidskatter eller handelssystem för att begränsa växthusgaser från flyget och att inte tillämpa ett sådant system för flygbolag från tredjeland. Europas 42 stater, medlemsstaterna i EU och Europeiska civila luftfartskonferensen (Ecac), reserverade sig mot beslutet.

En överenskommelse träffades i juli 2008 mellan rådet och Europaparlamentet om att införliva flyget i EU:s utsläppshandelssystem. Flyget omfattas av utsläppshandeln fr.o.m. 2012, och inledningsvis omfattades såväl flygningar inom EU som till och från EU.

ICAO antog vid sin 38:e session i Montreal i oktober 2013 en resolution om att vid sin nästa session 2016 anta en global marknadsmekanism för att minska utsläppen från flyget. Mekanismen ska gälla från 2020. EU har därefter beslutat att utsläppshandeln bara ska gälla flyg som flyger helt inom EU samtidigt som ICAO försöker förhandla fram ett internationellt avtal till 2016 som träder i kraft 2020.

På sikt ska EU:s utsläppshandel även omfatta andra ämnen i flygets utsläpp än koldioxid. Kommissionen har aviserat åtgärder för att i ett första skede reglera utsläppen från kväveoxider.

Motionerna

I kommittémotion 2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 17 föreslås att en flygskatt ska införas från halvårsskiftet 2014 för att kompensera för den del av flygets klimatpåverkan som inte täcks av utsläppshandeln. I avvaktan på ett utredningsförslag föreslår motionärerna tills vidare en flygskatt av samma modell som beslutades av den socialdemokratiska regeringen 2006.

Vänsterpartiet föreslår i partimotion 2013/14: MJ468 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 20 att en klimatskatt på inrikesflyg införs från 2015 i form av en schabloniserad start- och landningsavgift. Enligt motionen ökar en skatt incitamenten att fylla planen med resenärer och minskar därmed miljöpåverkan. Flygtrafik som har statligt stöd för regional utveckling ska kompenseras. Enligt förslaget ska skatten tas ut i avvaktan på ändrade internationella regler som medger en bränslebeskattning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att även flyget ska bära sina miljökostnader. Det var därför ett viktigt steg att flyget 2012 införlivades i EU:s handel med utsläppsrätter, så att flyget möter ett pris på utsläpp av koldioxid.

Utredningen om fossilfri fordonstrafik har nyligen avlämnat sitt betänkande SOU 2013:84 Fossilfrihet på väg. Utredningen anför bl.a. att växthusgasutsläppen från svenskarnas inrikesresor med flyg är liten och minskande men att klimateffekten av utrikes flygresor är stor och snabbt ökande. Skatt, avgifter eller en bättre fungerande utsläppshandel kan ge incitament till effektivisering och hålla tillbaka tillväxttakten. Utredningen anser att om inte förhandlingarna inom ICAO leder till ett genombrott och införande av verkningfulla styrmedel bör Sverige överväga unilaterala åtgärder som komplement till EU:s utsläppshandel.

Det ser nu ut som om en global marknadsmekanism för att minska utsläppen från flyget är inom räckhåll sedan ICAO i oktober 2013 antog en resolution om att vid sin nästa session 2016 anta en sådan global marknadsmekanism. Mekanismen ska gälla från 2020.

Flygets klimatpåverkan beror inte bara på koldioxidutsläppen utan även utsläppen av i synnerhet kväveoxider. Sverige har drivit på om ett parallellt styrmedel på EU-nivå också för kväveoxider. Sverige tillämpar redan en miljödifferenciering av startavgifterna för flyget, bl.a. när det gäller kväveoxidutsläpp.

Utskottet anser att styrmedel för att minska utsläppen från flyget i första hand bör hanteras på EU-nivå och på global nivå. Riksdagen bör avvakta beredningen av de förslag som Utredningen om fossilfri fordonstrafik lämnat när det gäller frågan om det behövs ensidiga svenska åtgärder för att minska utsläppen från flyget.

Riksdagen har avslagit Miljöpartiets och Vänsterpartiets förslag om flygskatt senast i samband med behandlingen av budgeten för 2014 (bet. 2013/14:FiU1, yttr. 2013/14:SkU1y). Utskottet anser att det inte finns någon anledning att ompröva det ställningstagandet.

Utskottet avstyrker därmed de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Vissa fordonsskattefrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att införa en kilometer-skatt för tunga fordon och att slopa vinjettskatten samt att ersätta dagens miljöbilssystem med ett system med ett s.k. bonus–malus-system.

Jämför reservation 9 (S, MP, V).

Bakgrund

Vägavgifter för tunga fordon

Eurovinjettdirektivet (dir. 1999/62/EG) är tillämpligt på fordonsskatter, tidsbaserade vägavgifter och distansbaserade vägtullar som tas ut för tunga lastbilar, dvs. lastbilar som inklusive släp har en högsta tillåten bruttovikt av mer än 3,5 ton. Syftet med direktivet är att avlägsna snedvridningar av konkurrensen mellan transportföretag i medlemsstaterna genom en harmonisering av avgiftssystemen för tunga lastbilar. Direktivet kräver inte att medlemsstaterna inför vägavgifter eller vägtullar, men om sådana tas ut måste direktivets bestämmelser följas. Enligt direktivet kan två eller flera medlemsstater samarbeta för att införa ett gemensamt vägavgiftssystem.

Sverige är sedan den 1 januari 1998 tillsammans med ett antal andra EU-länder anslutet till Eurovinjettsamarbetet. Det innebär ett gemensamt uttag av tidsbaserade vägavgifter för tunga godstransporter med en totalvikt på minst tolv ton vid användandet av vissa vägar. Vägavgifterna som tas ut inom ramen för samarbetet har införts i Sverige genom lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Genom en ändring av Eurovinjettdirektivet, KOM(2008) 436, har medlemsstaterna möjlighet att i vägtullar för tunga lastbilar integrera ett belopp som motsvarar kostnaderna för trafikrelaterade luftföroreningar och buller, samt kostnaden för den trängsel som andra fordon utsätts för.

Fordonsskattebefrielse för miljöbilar

Den 1 augusti 2007 infördes ett ekonomiskt incitament i form av ett penningbidrag vid köp av personbilar som orsakar mindre skada för miljön, s.k. miljöbilar. Miljöbilspremien upphörde den 1 juli 2009.

Personbilar som tas i bruk första gången fr.o.m. den 1 juli 2009 befrias från fordonsskatt under fem år om de uppfyller avgaskraven i miljöklass 2005 eller miljöklass El och har koldioxidutsläpp som vid blandad körning inte överstiger 120 gram per kilometer eller har en begränsad förbrukning av drivmedel eller elektrisk energi. För personbilar som blir skattepliktiga fr.o.m. den 1 januari 2011 gäller de strängare avgaskraven som benämns Euro 5 för att bilarna ska skattebefrias.

Riksdagen antog hösten 2012 en ny skärpt miljöbilsdefinition (bet. 2012/13:FiU1, yttr. 2012/13:SkU1y). Personbilar, lätta lastbilar och lätta bussar som tas i bruk för första gången fr.o.m. den 1 januari 2013 befrias från fordonsskatt under fem år om bilens koldioxidutsläpp inte överstiger ett beräknat högsta koldioxidutsläpp i förhållande till fordonets tjänstevikt. Beräkningen bygger på ett högsta tillåtet koldioxidutsläpp om 95 gram koldioxid per kilometer. För att fastställa kraven för skattebefrielse för fordonet ska det högsta tillåtna koldioxidutsläppet beräknas enligt formeln $(95 + 0,0457 \times [\text{bilens vikt i kilogram}] - 1 \ 372)$.

Kraven för skattebefrielse för bilar som är utrustade med teknik för drift med etanolbränsle och annat gasbränsle än gasol ändras från krav på bränsleförbrukning till krav på koldioxidutsläpp relaterat till bilens vikt. Dessa bilar får ha ett högre koldioxidutsläpp i förhållande till bilens tjänstevikt. Elbilars och laddhybridens förbrukning av elektrisk energi får högst vara 37 kWh per 100 kilometer.

Förutom kraven på koldioxidutsläpp ska en bil för att få skattebefrielse även uppfylla de senaste obligatoriska utsläppskraven.

Supermiljöbilspremie

Sedan den 1 januari 2012 betalas en supermiljöbilspremie enligt regler i förordningen (2011:1590) om supermiljöbilspremie i syfte att öka försäljningen och användningen av nya bilar med låg klimatpåverkan. Premien omfattar personbilar med mycket låga utsläpp av växthusgaser, max 50

gram koldioxid per kilometer, vilket främst är laddhybrider och rena elbilar. Premien uppgår till högst 40 000 kronor per bil och betalas av Transportstyrelsen.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk340 av Mats Pertoft och Stina Bergström (båda MP) yrkandena 1 och 2 föreslås att en avståndsbaserad och differentierad lastbilsskatt införs senast den 1 juli 2015 samtidigt som den nuvarande vinjettskatten avskaffas.

I kommittémotion 2013/14:Sk411 av Leif Jakobsson m.fl. (S) yrkande 29 föreslås att en avståndsbaserad vägslitageavgift för tunga lastbilar införs för att finansiera nya vägar och järnvägar.

I motion 2013/14:T217 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 4 återkommer förslaget om att en avståndsbaserad lastbilsskatt bör införas för att optimera transportererna i infrastrukturen.

Även i motion 2013/14:T364 av Pia Nilsson m.fl. (S) yrkande 2 återkommer förslaget om att en avståndsbaserad vägslitageavgift bör införas för att internalisera den tunga trafikens kostnader och möjliggöra nya investeringar i infrastruktur.

Även i motion 2013/14:T421 av Peter Persson och Anders Karlsson (S) yrkande 2 framförs förslaget om att en avståndsbaserad vägslitageavgift införs för tunga lastbilar för att möjliggöra nödvändiga infrastruktursatsningar som gynnar seriösa aktörer i åkerinäringen.

I två kommittémotioner, 2013/14:T510 och 2013/14:T517, av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 21 respektive yrkande 6 föreslås att en avståndsbaserad vägslitageavgift för tunga fordon införs för att minska lastbilstransporternas klimat- och miljöpåverkan. Avgiften bör differentieras efter fordonets miljöprestanda.

I två kommittémotioner, 2013/14:T521 och 2013/14:T526, av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 13 och 15 respektive yrkande 37, föreslås att en avståndsbaserad och differentierad lastbilsskatt införs den 1 juli 2015 och att ett bonus–malus-system införs som bygger på att en bonus som bekostas av nya bilar med höga utsläpp ges vid köp av nya bilar som släpper ut lite fossil koldioxid. Den nuvarande fordonsskattebefrielsen föreslår motionärerna ska fasas ut.

Utskottets ställningstagande

Utredningen om fossilfri fordonstrafik avlämnade i december 2013 betänkandet SOU 2013:84 Fossilfrihet på väg. Utredningen har kartlagt möjliga handlingsalternativ samt identifierat åtgärder för att reducera transportsektorns utsläpp och för att prioriteringen om en fossiloberoende fordonsflotta 2030 ska nås. Utredningen lämnar en rad förslag och bedömningar inte

minst rörande tunga fordon. Bland annat tas frågan om kilometerskatt upp. Utredningen tar även upp olika paket av typen bonus–malus för att premi-era energieffektivare lätta fordon.

I avvaktan på en noggrann beredning av utredningens förslag vidhåller utskottet att en kilometerskatt inte bör införas eftersom skatten är dyr att administrera både för företagen och Skatteverket. En kilometerskatt kan befaras fördyra vägtransporterna utan att ge några reella miljövinster eftersom det ofta saknas alternativa transportsätt. Skatten slår t.ex. mot skogsindustrin och alla som är beroende av vägtransporter, och inte minst drabbas boende på landsbygden av kostnadsökningar.

Utskottet vidhåller också uppfattningen att den nya skärpta miljöbilsdefinition som innebär en skattebefrielse med viktrelaterade koldioxidutsläppskrav, i kombination med drivmedelsbeskattningen och supermiljöbilspremien, är ett verkningfullt styrmedel för att minska koldioxidutsläppen från nya bilar och för att stimulera till inköp av bränslesnåla bilar.

Riksdagen har senast vid beredningen av budgeten för 2014 avslagit oppositionens olika förslag om kilometerskatt för tunga fordon och olika förslag om bonus–malus-system för nya bilar (bet. 2013/14:FiU1, ytt. 2013/14:SkU1y). Utskottet anser att riksdagen inte bör ändra ståndpunkt.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Trängselskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att frågor om trängselskatt ska beslutas på lokal eller regional nivå, att utländska fordon ska omfattas av trängselskatt, att skatten ska differentieras efter fordonets miljövänlighet och att elbilar ska undantas från skatten.

Jämför reservationerna 10 (S) och 11 (MP, V) samt särskilt yttrande 3 (S).

Bakgrund

Lagen (2004:629) om trängselskatt gör det möjligt för staten att ta ut tids- och platsrelaterad skatt på trafik med vissa fordon. Bestämmelser om var och när skatt tas ut samt skattens storlek finns i bilagor till lagen. Bilagorna omfattar för närvarande Stockholms och Göteborgs kommuner. I Göteborgs kommun tillämpas bestämmelserna sedan den 1 januari 2013. Under en försöksperiod den 3 januari–31 juli 2006 togs skatt ut för passager in i och ut ur Stockholm. Efter beslut av riksdagen återinfördes trängselskatten stadigvarande i Stockholm den 1 augusti 2007. I proposition 2006/07:109 Införande av trängselskatt i Stockholm anges att syftet

med en trängselskatt är att förbättra framkomligheten och miljön i Stockholm, men även att bidra till att finansiera investeringar i vägnätet i Stockholmsregionen.

Under försöksperioden med trängselskatt i Stockholm undantogs vissa mindre förorenande bilar från skatteplikt. När skatten återinfördes stadigvarande behölls undantaget men begränsades till att gälla under en övergångstid t.o.m. den 31 juli 2012. Miljöbilsundantaget omfattade bilar som drevs med el, gas eller etanol. Under hösten 2008 beslutade riksdagen (bet. 2008/09:SkU6) som ett resultat av den s.k. Stockholmsöverenskommelsen att miljöbilsundantaget skulle upphöra den 1 januari 2009 i stället för den 1 augusti 2012. För bilar som var undantagna från skatteplikt före den 1 januari 2009 och som dessförinnan var införda i vägtrafikregistret gällde undantaget fram till den 1 augusti 2012.

2011 års vägtullsutredning (Fi 2011:08) tillsattes i juni 2011 (dir. 2011:47). Enligt tilläggsdirektiv (dir. 2012:65) ska utredningen även ta fram förslag till hur Europeiska kommissionens beslut 2009/750/EG om definitionen av det europeiska systemet för elektroniska vägtullar och tekniska uppgifter för detta ska genomföras i svensk rätt.

Utredningen lämnade i september 2012 delbetänkandet Avgifter på väg och elektroniska vägtullssystem (SOU 2012:60).

Utredningen lämnade i februari 2013 slutbetänkandet Trängselskatt – delegation, sanktioner och utländska fordon (SOU 2013:3). Utredningen har bl.a. sett över förutsättningarna för att kommunerna själva ska ha rätten att besluta om trängselskatt. I slutbetänkandet lämnas ett förslag på utformning av en sådan delegering, men utredningen bedömer samtidigt att övervägande skäl talar emot en sådan överlåtelse av föreskrifträtten. Annat som föreslås är att en förseningsavgift om 100 kronor ska tas ut, innan tilläggsavgiften kan tas ut, om trängselskatten inte betalas i tid, och att utländska fordon också ska omfattas av trängselskatt. Betänkandet har remitterats, och remisstiden gick ut i maj 2013.

Regeringen lämnade under hösten 2013 proposition 2013/14:25 Infrastrukturavgifter på väg och elektroniska vägtullssystem. Riksdagen har beslutat om hur infrastrukturavgifter på vägar får tas ut. De nya reglerna ska bl.a. tillämpas på två nya broar i Motala och Sundsvall. Förslagen träder i kraft den 1 mars 2014 (bet. 2013/14:TU4 och 2013/14:TU8).

Motionerna

I motion 2013/14:Sk277 av Nina Lundström (FP) anförs att den statliga trängselskatten i framtiden bör utformas som en regional trängselavgift.

I motion 2013/14:Sk348 av Olle Thorell (S) föreslås att trängselskatten ska ses över för att få en bättre koppling mellan skatt, bilstorlek och utsläppsmängder.

I motion 2013/14:Sk387 av Teres Lindberg (S) anförs att besluten om trängselskatt bör fattas lokalt.

I motion 2013/14:T268 av Markus Wiechel (SD) yrkande 3 sägs att elbilar bör undantas från trängselavgifter.

I kommittémotion 2013/14:T338 av Siv Holma m.fl. (V) yrkande 6 anförs att kommunerna själva bör få avgöra om de vill införa trängsel-skatt, hur den ska utformas och hur intäkterna ska användas.

I kommittémotion 2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 22 argumenteras för att trängsel-skatt bör införas även för utlandsregistre-rade fordon i Stockholm och Göteborg för att öka konkurrensneutraliteten mellan svenska och utländska åkare.

I kommittémotion 2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 16 sägs att regeringen bör lägga fram förslag om att den regionala och lokala nivån ska kunna ta beslut om trängsel-skattesystemet och användningen av intäkterna. Miljöpartiet driver på regional och lokal nivå att intäkterna ska gå till kollektivtrafik och inte till nya motorvägar.

Utskottets ställningstagande

Trängsel-skatt är en statlig skatt som beslutas av riksdagen, men det har hittills inte varit staten utan den lokala nivån som tagit initiativet när trängsel-skatt infördes i Stockholm och Göteborg. De kommuner som inför trängsel-skatt har också fått utökade befogenheter i förhållande till vad som gäller enligt kommunallagen (1991:900) när de träffar avtal med staten om skatten.

Sedan den 1 januari 2011 kan riksdagen med stöd av 8 kap. 9 § 2 regeringsformen bemyndiga en kommun att meddela föreskrifter om skatt som syftar till att reglera trafikförhållanden i kommunen. 2011 års vägtullsutredning har bl.a. analyserat förutsättningarna för och vilka villkor som bör gälla för riksdagens delegation av föreskriftsrätt till kommuner när det gäller trängsel-skatt. Utredningen har också tagit ställning till vilket organ som ska få intäkterna från trängsel-skatten och till vilket organ delegationen bör ges. Utredningen överlämnade i februari 2013 sitt slutbetänkande Trängsel-skatt – delegation, sanktioner och utländska fordon (SOU 2013:3).

Motionsförslagen om att kommuner ska kunna besluta om trängsel-skatt och om att utländska fordon ska omfattas av trängsel-skatt är föremål för överväganden i Regeringskansliet med anledning av vägtullsutredningens förslag. Statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd har i riksdagen som svar på interpellation 2013/14:141 informerat om att regeringen har för avsikt att införa trängsel-skatt och infrastrukturavgifter för utländska fordon senast den 1 januari 2015 och att regeringen återkommer om detta i budgetpropositionen för 2015. Utskottet anser att beredningen av utredningens förslag inte bör föregripas.

Miljöbilsundantaget i trängselskatten avskaffades eftersom antalet undantagna personbilar och andelen passager med sådana bilar riskerade att underminera trängselskattens primära syfte att leda till minskad trängsel. Utskottet anser att fordonsskatten och drivmedelsskatten är lämpligare styrmedel än trängselskatten för att gynna miljöbilar.

Utskottet avstyrker med detta samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Alkoholskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om lägre skatt på öl från små bryggerier, en översyn av effekterna av den senaste skattehöjningen på alkohol, att regeringens ska verka för höjda minimiskatter i EU och sänkta införselkvoter, att alkoholskatterna indexeras, att skatten på alkoholisk och söt cider höjs samt att privatimportens omfattning och skattekontrollens effektivitet utvärderas.

Bakgrund

EU:s beskattningsregler för alkoholvaror m.m.

Beskattningsreglerna för alkoholvaror är EU-harmoniserade, och de gemensamma reglerna finns i direktiv 2008/118/EG, det s.k. punktskattedirektivet. Punktskattedirektivet ligger till grund för beskattningsförfarandet i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Enligt direktiven 92/84/EEG om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker och 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker gäller bl.a. följande skattesatser inom EU: Minimiskattesatsen på öl är 1:87 euro per hektoliter öl och volymprocent alkohol. Det motsvarar ca 0:81 kronor (beräknat på att 1 euro = 8:70 kronor) per liter öl med en alkoholstyrka om 5 volymprocent. För att en dryck ska betraktas som öl ska alkoholhalten överstiga 0,5 volymprocent. Medlemsländerna får tillämpa reducerade skattesatser för öl som har en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent. Medlemsstaterna får också tillämpa nedsatt skattesats på öl bryggt av små bryggerier med en begränsad produktion.

Med vin avses jästa drycker av druvor med en alkoholhalt om 1,2–15 volymprocent samt på samma sätt framställda drycker med en alkoholhalt om 16–18 volymprocent under förutsättning att dryckerna inte innehåller några tillsatser. Skatt på vin ska tas ut med ett fast belopp per hektoliter dryck. Minimiskattesatsen på vin är 0 euro. Det innebär att medlemslän-

derna måste ha en beskattningsordning, men samtidigt finns inte någon skyldighet att ta ut skatt. En reducerad skattesats får tillämpas för vin med en alkoholhalt om högst 8,5 volymprocent.

Andra jästa drycker än vin och öl med en alkoholstyrka över 1,2 men inte 10 volymprocent eller över 10 men inte 15 volymprocent vars alkohol helt härrör från jäsningsprocessen ska beskattas med samma skattenivå som vin.

En mellanprodukt är en dryck som är baserad på vin men som inte faller under definitionen av vin (t.ex. portvin och sherry). Skatt ska tas ut med ett fast belopp för varje hektoliter dryck. Minimiskattesatsen är 45 euro per hektoliter, vilket svarar mot ca 4 kronor per liter. Medlemsländerna får införa en reducerad skattesats för mellanprodukter med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent. Den ordinarie skattesatsen får då reduceras med högst 40 procent.

Skatt ska tas ut på etylalkohol och spritdrycker. Minimiskattesatsen är 550 euro per hektoliter ren alkohol. Detta svarar mot ca 48 kronor per liter ren alkohol. För sprit finns i direktiven en bestämmelse som säger att medlemsländer som vid utgången av 1992 tillämpat en skattesats om upp till högst 1 000 euro per hektoliter ren alkohol inte får sänka skattesatsen.

Bestämmelsen anger också att länder som har en skattesats som överstiger 1 000 euro inte får sänka den till ett mindre belopp än 1 000 euro. Enligt artikel 8 i direktiv 92/84/EEG ska rådet regelbundet på grundval av en rapport och, vid behov, ett förslag från kommissionen granska de skattesatser som fastställts och enhälligt efter samråd med Europaparlamentet vidta nödvändiga åtgärder.

Kommissionen lämnade i maj 2004 en rapport om hur gällande skattestrukturer och skattesatser på alkoholskatteområdet fungerar. Eftersom det inte har varit möjligt att få majoritet inom kommissionen för ett förslag om positiv minimiskattesats på vin innehöll rapporten inga direktivändringsförslag på alkoholskatteområdet (tolv medlemsstater har nollskattesats på vin). Kommissionens avsikt var att rapporten skulle leda till en bred debatt i rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Vid Ekofinrådets möte i december 2004 beslutades, på svenskt initiativ, att Coreper och den berörda rådsarbetsgruppen skulle behandla rapporten i syfte att identifiera frågor som sedan kunde diskuteras i rådet. Rådsarbetsgruppen behandlade rapporten på sitt möte i februari 2005.

År 2005 beslutade rådet att uppmana kommissionen att presentera ett förslag till höjning av minimiskatterna på alkohol utformat så att höjningen kompenserar för inflationen sedan miniminivåerna infördes 1993. Detta beslut kom till stånd efter stora ansträngningar av bl.a. Sverige. Förslaget skulle innehålla möjligheter till övergångsordningar och undantag.

Kommissionen lämnade i september 2006 ett förslag om inflationsuppräkning av minimiskatterna på alkohol inom EU med 31 procent från 1993. Förslaget avsåg öl, andra jästa drycker än vin och öl, mellanklasspro-

dukt (starkvin) och etylalkohol (sprit). Skattesatsen för vin är 0 procent och kan således inte höjas med en faktor för inflationen. Höjningen om 31 procent medför i praktiken mycket små förändringar av de skatter som medlemsstaterna faktiskt tar ut.

Förslaget behandlades vid Ekofinrådets möten i november 2006. Vid Ekofinrådets möte den 28 november 2006 fanns det ett kompromissförslag om att höja minimiskatterna med 4,5 procent. Någon enighet kunde inte nås, och rådet gav vid mötet kommissionen i uppdrag att göra en fullständig studie av beskattningen av alkohol. Enligt uppgift från kommissionen pågår en studie om klassificeringen av alkohol. Därefter kommer kommissionen att skriva en rapport, vilken förmodligen också kommer att beröra frågan om minimiskatterna på alkohol. Kommissionen beräknade att denna rapport, med eventuella direktivändringsförslag, tidigast skulle kunna lämnas under 2010.

En studie om eventuella förändringar av minimiskatterna och skattstrukturen på alkohol gjord av London Economics på uppdrag av generaldirektoratet för skatter och tullar lämnades i maj 2010.

Gällande svenska bestämmelser

Lagen (1994:1564) om alkoholskatt omfattar skatt på öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt etylalkohol som tillverkas här i landet, som förs in eller tas emot från ett annat EU-land eller som importeras från ett tredjeland.

Punktskatten på öl, vin, andra jästa drycker och mellanklassprodukter höjdes den 1 januari 2014 med 7 procent och på sprit med 1 procent (bet. 2013/14:FiU1, yttr. 2013/14:SkU1y).

Skattesatser för alkohol (1 januari 2014)

Volymprocent	Skattesats/liter
Öl	
Över 0,5, högst 2,8	0:00 kr
Över 2,8	1:66 kr för varje volymprocent
Vin och andra jästa drycker än vin och öl	
Över 1,2, högst 2,25	0:00 kr
Över 2,25, högst 4,5	8:11 kr
Över 4,5, högst 7	11:98 kr
Över 7, högst 8,5	16:49 kr
Över 8,5, högst 15	23:09 kr
Över 15, högst 18	48:33 kr (Denna skatteklass gäller enbart vin.)
Mellanklassprodukter	
Över 1,2, högst 15	29:10 kr
Över 15, högst 22	48:33 kr
Etylalkohol	506:42 kr/liter ren alkohol

Källa: 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Alkoholkonsumtionens utveckling

I budgetpropositionen för 2014 redovisas hur alkoholkonsumtionen utvecklats (prop. 2013/14:1, finansplan och skattefrågor, avsnitt 6.31.3).

Under perioden 1995–2004, när införselkvoterna för alkoholdrycker stegvis höjdes, ökade den resandeförda mängden alkohol kraftigt medan den registrerade konsumtionen (försäljning från Systembolaget, restauranger och livsmedelsbutiker) inte förändrades i någon större utsträckning. Under 2004 uppnåddes den högsta totala alkoholkonsumtionen i Sverige på omkring trettio år. Den oregistrerade konsumtionen uppgick då till 4 liter per person eller 38 procent av den totala alkoholkonsumtionen. Därefter har den oregistrerade konsumtionen sjunkit stegvis och var 2012 nere på 2 liter per person, vilket motsvarar 22 procent av den totala alkoholkonsumtionen.

Därmed uppgick den oregistrerade konsumtionen 2012 till hälften av vad den var 2004 och är nu tillbaka på samma nivå som på mitten av 1990-talet då införselkvoterna för alkoholdrycker började höjas. Den registrerade konsumtionen av alkohol har samtidigt mellan 1996 och 2012 ökat från 6 till 7,2 liter.

Sammantaget konstateras att den totala alkoholkonsumtionen har ökat med motsvarande 1 liter per person sedan 1996 medan den oregistrerade konsumtionen är tillbaka på samma nivå som på mitten av 1990-talet. Den påtagligt ökade resandeförseln av alkohol som uppkom när införselkvoterna höjdes i samband med EU-inträdet bedöms därmed ha avtagit och hotar därför inte längre den registrerade försäljningen av alkohol.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk237 av Jan R Andersson och Sten Bergheden (båda M) anförs att EU-lagstiftningen tillåter lägre skatt på öl från små bryggerier. 20 medlemsländer utnyttjar den möjligheten, bl.a. Danmark och Finland. Enligt motionen bör regeringen se över möjligheten att ge svenska småbryggerier samma förutsättningar som sina nordiska grannar.

I motion 2013/14:Sk251 av Finn Bengtsson (M) föreslås en översyn av vilka effekter den aktuella skattehöjningen på alkohol får på Systembolagets försäljning respektive privatinförseln av alkohol. Det ger, enligt motionen, ett underlag för att anpassa framtida skattenivåer så att Systembolagets roll i alkoholpolitiken kan upprätthållas.

Enligt motion 2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP) yrkande 3 bör regeringen verka i EU för höjda minimiskatter på alkohol.

I motion 2013/14:Sk425 av Gunnar Sandberg (S) framhålls att alkoholskatterna bör vara höga eftersom alkohol orsakar stora kostnader för samhället. Motionären anser att alkoholskatterna bör indexeras och att EU bör höja minimiskatterna och begränsa införselkvoterna. Skatten på alkoholläk och söt cider bör höjas för att minska konsumtionen bland ungdomar.

Mängdrabatt som följd av förpackning bör avskaffas. Motionären föreslår slutligen en utvärdering av privatimportens omfattning och skattekontrollens effektivitet. I det sammanhanget är det, enligt motionen, viktigt att undersöka hur bestämmelser kring Internet-handel med alkohol beaktas.

Utskottets ställningstagande

Enligt de bestämmelser som gäller inom EU ges vissa möjligheter för medlemsstaterna att tillämpa nedsatta skattesatser på öl bryggt av oberoende små bryggerier. Utskottet vidhåller, mot bakgrund av folkhälsoskäl och därmed den restriktiva alkoholpolitik som Sverige för, att det för närvarande inte finns skäl att överväga en sådan nedsättning.

Utskottet utgår från att regeringen följer hur alkoholkonsumtionen förändras efter den senaste höjningen av alkoholskatterna. Utskottet tycker att det är glädjande att utvecklingen för närvarande innebär att den oregistrerade konsumtionen av alkohol har minskat och att resandeförseln av alkohol har avtagit. Den registrerade försäljningen, dvs. försäljningen främst från Systembolaget och restauranger, kan därmed upprätthållas.

Utskottet välkomnar också att en särskild utredare (dir. 2014:1) ska se över regelverket för e-handel och hemleverans av alkoholdrycker till konsumenter.

Utskottet delar motionärernas uppfattning om att regeringen bör verka i EU för sänkta införselkvoter och höjda minimiskatter på alkohol. Utskottet beklagar att medlemsländerna inte lyckades enas i frågan. Utskottet utgår från att regeringen fortsätter att driva frågan i EU utan något tillkännagivande från riksdagen.

En indexering av bl.a. alkoholskatten infördes den 1 januari 1994 (bet. 1993/94:FiU1) för att värdesäkra skatteintäkterna. Indexeringen begränsades till perioden 1994–1998, vilket var perioden för det saneringsprogram för de offentliga finanserna som behandlades i betänkandet. Indexeringen av alkoholskatten slopades den 1 augusti 1998 (bet. 1997/98:FiU20). Riksdagen godtog då regeringens uppfattning att behovet av indexering hade minskat eftersom inflationen gått ned. Det ansågs också vara en nackdel att en automatisk uppräknings av skattesatserna inte föregicks av några politiska överväganden om det lämpliga i skattehöjningarna.

Utskottet är inte berett att förorda en indexering av alkoholskatterna.

I budgetpropositionen för 2006 anförde den dåvarande regeringen att den delade Alkoholinförseletutredningens (S 2004:1) uppfattning att det bör införas en skatt på alkoholhaltiga blanddrycker och vissa andra alkoholdrycker som vänder sig främst till ungdomar. En departementspromemoria om tilläggsskatt på vissa alkoholdrycker togs fram och remissbehandlades. Avsikten var att regeringen under 2006 skulle återkomma till riksdagen med ett lagförslag. Frågan om hur de beskattningsbara dryckerna ska definieras och avgränsas visade sig dock vara komplicerad, och därför lades

det inte fram något förslag för riksdagen. Frågan uppmärksammas fortfarande inom Regeringskansliet och kan aktualiseras av EU-kommissionens eventuellt kommande arbete med alkoholskattedirektivet.

Utskottet anser inte att ett tillkännagivande från riksdagen i frågan behövs.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga i avsnittet behandlade motioner i motsvarande delar.

Tobaksskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att höja skatten på cigaretter ytterligare, att sänka skatten på snus för att stimulera till minskad rökning och att beskatta cigaretter högre än vetenskapligt konstaterat mindre hälsovådliga tobaksprodukter. Riksdagen avslår också förslaget om att se över regelverket för punktskattebetalningar för bl.a. tobak.

Bakgrund

Tobaksskatt ska betalas för tobaksvaror som tillverkas i Sverige, som förs in eller tas emot från ett annat EU-land eller som importeras från ett land utanför EU.

Ett nytt tobaksskattedirektiv, rådets direktiv 2010/12/EU, tillämpas från den 1 januari 2011. Enligt det nya direktivet är det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter utgångspunkten för EU:s minimikrav på punktskatt och för att mäta den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen.

Principerna för beskattningen av tobaksvaror skiljer sig mellan de olika produkterna. Snus och rök- och tuggtobak beskattas per viktenhet medan cigarrer och cigariller beskattas med en styckeskatt. Skatten på cigaretter består av två komponenter: en fast styckeskatt per cigarett och en procentandel av detaljhandelspriset inklusive moms.

Styckeskatten på cigaretter ska enligt det nya direktivet vara mellan 5 och 76,5 procent av den totala skattebelastningen. Från och med den 1 januari 2014 ska den totala tobaksskatten på cigaretter uppgå till minst 90 euro per 1 000 cigaretter samt utgöra minst 60 procent av detaljhandelspriset. Medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 115 euro per 1 000 cigaretter behöver inte uppfylla 60-procentskravet.

Riksdagen (bet. 2010/11:SkU11) har anpassat bestämmelserna i lagen (1994:1563) om tobaksskatt till det ändrade tobaksskattedirektivet. Anpassningen innebär en övergång till en så stor andel styckeskatt som möjligt inom ramen för en oförändrad punktskatt. Riksdagen beslutade samtidigt

att det för kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår ska göras en årlig omräkning av tobaksskattesatserna som motsvarar den allmänna prisutvecklingen för samtliga tobaksprodukter.

Riksdagen höjde tobaksskatten den 1 januari 2008 och på nytt den 1 januari 2012 (bet. 2011/12:FiU1, yttr. 2011/12:SkU1y). Vid den senaste höjningen höjdes skatten på cigaretter, cigarrer, cigariller, röktobak och tuggtobak med drygt 7 procent och på snus med knappt 11 procent. Höjningarna beaktade även den förändring i konsumentprisindex (KPI) som skulle ha medfört en omräkning av skattesatserna den 1 januari 2012.

Skattesatser på tobak (1 januari 2014)

Cigaretter	Cigarrer/cigariller	Röktobak	Snus	Tuggtobak
27:34 kr*	1:25 kr/styck	1 732 kr/kilo	385 kr/kilo	448 kr/kilo

* 1:41 kr/styck + 1 procent av detaljhandelspriset. Avser 19-pack cigaretter med detaljhandelspriset 55 kr. (Källa: SFS 2013:858.)

Betalning av tobaksskatt

Som huvudregel gäller att punktskatt som ska redovisas i skattedeclaration ska ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket. Tidpunkten för att lämna en punktskattedeclaration för en kalendermånad styrs av om den uppgiftsskyldige är skyldig att lämna mervärdesskattedeclaration samt för vilket beskattningsunderlag en sådan skattedeclaration ska lämnas. För den som ska lämna en punktskattedeclaration för redovisningsperioden en kalendermånad finns därför tre olika deklARATIONSTIDPUNKTER: den 12:e i månaden efter utgången av redovisningsperioden, den 26:e i månaden efter utgången av redovisningsperioden eller den 12:e i den andra månaden efter utgången av redovisningsperioden. I det fall redovisningsperioden är längre än en kalendermånad är deklARATIONSTIDPUNKTEN den 26:e i den andra månaden efter utgången av redovisningsperioden.

För den som också är skyldig att redovisa mervärdesskatt på ett beskattningsunderlag som uppgår till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret gäller att punktskattedeclarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12:e i den andra månaden efter utgången av redovisningsperioden. För den som också är skyldig att redovisa mervärdesskatt på ett beskattningsunderlag som överstiger 40 miljoner kronor för beskattningsåret ska punktskattedeclarationen ha kommit in till Skatteverket senast den 26:e i månaden efter utgången av redovisningsperioden. För den som inte ska lämna en mervärdesskattedeclaration gäller att punktskattedeclarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12:e i månaden efter utgången av redovisningsperioden.

Flyttning av tobaksvaror under uppskovsförfarande

Tobaksvaror kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas mellan medlemsstaterna inom ramen för ett system med skatteupplag, utan att detta medför några beskattningskonsekvenser. Först när tobaken lämnar uppskovsförfarandet och släpps för konsumtion ska skatten betalas. Skattepliktiga tobaksvaror får under uppskovsförfarande flyttas från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, en registrerad varumottagare eller en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU:s territorium.

Det datoriserade transportkontrollsystemet EMCS; transportsäkerhet

För att tobaksvaror ska få flyttas under skatteuppskov krävs att varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument som upprättas i EMCS (Excise Movement Control System) och att säkerhet ställts för skatten. Kravet på att varorna ska omfattas av ett administrativt dokument gäller fr.o.m. den 1 april 2014 även flyttningar som enbart sker inom Sverige.

Upplagshavare och registrerade varumottagare

En upplagshavare är en fysisk eller juridisk person som har fått tillstånd av Skatteverket att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor enligt ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag. Ett skatteupplag ska godkännas av Skatteverket. För upplagshavare i Sverige kan endast utrymmen i Sverige godkännas som skatteupplag. Skatteverket kan godkänna personer som registrerade varumottagare om de yrkesmässigt tänker ta emot skattepliktiga varor i Sverige som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land eller om de yrkesmässigt importerar skattepliktiga varor från tredje land.

Förutsättningar för att godkännas som upplagshavare eller registrerad varumottagare

För att godkännas som upplagshavare krävs att sökanden bedriver eller avser att bedriva verksamhet av viss art, är lämplig som upplagshavare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt och disponerar över ett utrymme beläget i Sverige som kan godkännas som skatteupplag.

För att godkännas som registrerad varumottagare krävs att sökanden är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt. Skatteverket prövar om sökanden kan anförtros ställning att ta emot varor under skatteuppskov. Lämplighetsprövningen ska motsvara den lämplighetsprövning som gäller för upplagshavare. Enligt förarbetena till bestämmelsen kan lämplighetsprövningen dock behöva vara mer omfattande för en upplagshavare än för en registrerad varumottagare.

Tullverkets transportkontroll av tobaksvaror

Enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, förkortad LPK, får punktskattepliktiga tobaksvaror endast flyttas om de krav som följer av tobaksskattelagen för ett elektroniskt administrativt dokument, säkerhet m.m. är uppfyllda.

Tullverket får göra transportkontroller under pågående transporter och då varor på-, av- eller omlastas i direkt anslutning till transporten. Transportkontroller får även genomföras på områden som inte är tillgängliga för allmänheten, t.ex. en transportörs inhägnade gårdsplan. Tullverkets befogenheter utökades den 1 januari 2013 (bet. 2012/13:SkU2) och tullen får nu även genomföra transportkontroller när punktskattepliktiga varor förvaras i en lokal för på-, av- och omlastning under en pågående flyttning.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk235 av Jan R Andersson (M) yrkandena 1–3 föreslås en översyn, dels av möjligheten att sänka skatten på snus för att stimulera till minskad rökning, dels av möjligheten att beskatta cigaretter högre än vetenskapligt konstaterat mindre hälsovådliga tobaksprodukter, och dels möjligheten att lägga vetenskapliga motiveringar till grund för beskattningen av tobaksprodukter.

I motion 2013/14:Sk342 av Henrik Ripa (M) anförs att Sverige bör se över möjligheten att höja skatten på cigaretter ytterligare. Enligt motionen rekommenderar Världsbanken och Världshälsoorganisationen (WHO) att länder som vill minska skadeverkningarna av tobak höjer skatten över inflationen varje år.

I motion 2013/14:Sk386 av Kerstin Engle (S) föreslås att regelverket för punktskattebetalningar för bl.a. tobak skyndsamt ses över. I motionen beskrivs att cigaretter importeras lagligt till ett registrerat skatteupplag men säljs vidare utan att skatt betalas för varorna. Importören utnyttjar tiden från det att varorna tas in i landet till dess att skatten ska betalas. När brottet uppdagas har aktörerna lämnat landet och kvar finns ett tomt lager och ett bolag med skatteskulder. Motionären anser att brottsligheten skulle försvåras om man ändrade reglerna för punktskattebetalningar och införde det digitala övervakningssystemet EMCS.

Utskottets ställningstagande

Beskattningen av tobak innebär en avvägning mellan behovet att minimera tobakens skadeverkningar och risken för att höga skattesatser leder till ökad smuggling, illegal handel och annan brottslighet. Samma bedömning måste för övrigt göras vid förändringar av alkoholskatterna. Tobaksskatten höjdes senast den 1 januari 2012. Höjningen bedömdes kunna genomföras

utan risk för oväntat stora öknings i den oregistrerade konsumtionen. Sedan 2012 sker en årlig omräkning av tobaksskattesatserna som motsvarar den allmänna prisutvecklingen.

Utskottet anser att beskattningen av tobak är väl avvägd och att det inte finns anledning att på nytt höja skattesatserna eller att förändra relationen i skattesats mellan snus och cigaretter. Utskottet sympatiserar i och för sig med tanken att stimulera användare att gå över till mindre hälsovådliga tobaksprodukter. Utskottet är dock tveksamt till ett system där skatten är beroende av tobaksprodukternas relativa skadlighet.

I likhet med motionären i motion Sk386 ser utskottet allvarligt på brottsligheten inom tobaksområdet.

I uppdragen till Skatteverket och Tullverket ingår som en viktig fråga att förebygga och bekämpa brottslighet. Tullverket arbetar med att förbättra den brottsbekämpande verksamheten genom en målmedveten prioritering, styrning, modernisering och effektivisering av verksamheten. Myndigheten prioriterar den storskaliga och frekventa illegala införseln av både alkohol och tobak. Tullverket har fått ökade anslag för perioden 2012–2014 för att arbeta mot grov organiserad brottslighet. Tullverket deltar med framgång i den nationella samverkan mot grov organiserad brottslighet, vilket har lett till betydande resultat.

Tobaksvaror omfattas av det inom EU harmoniserade förfarandet för flyttningar av punktskattepliktiga varor under skatteuppskov. Systemen för betalning av skatt är däremot nationella och kan skilja sig åt mellan medlemsstaterna. Den svenska tobaksskatten redovisas och betalas på samma sätt som övriga svenska punktskatter. Utskottet är inte berett att föreslå någon förändring i det avseendet.

Utskottet är medvetet om att punktskatteförfarandet i vissa fall utnyttjas i brottsligt syfte för att kringgå skyldigheten att betala skatt för alkohol och tobaksvaror. När punktskattedirektivet genomfördes i svensk lagstiftning bedömdes det vara rimligt att avvakta erfarenheterna av det datoriserade systemet för kontroll av punktskattepliktiga varor (EMCS) innan man tog ställning till om även flyttningar inom Sverige borde omfattas av systemet. Kravet på transportsäkerhet omfattade dock samtliga flyttningar, dvs. även flyttningar inom Sverige.

Riksdagen beslutade under hösten 2013 beslutat om en rad åtgärder för att stävja skattfusket när punktskattepliktiga varor hanteras inom det s.k. uppskovsförfarandet (prop. 2013/14:10, bet. 2013/14:SkU8). Huvuddelen av förslagen träder i kraft först den 1 april 2014 för att myndigheter och aktörer ska hinna förbereda sig för ändringarna. Åtgärderna innebär sammanfattningsvis:

- Det datoriserade transportkontrollsystemet (Excise Movement Control System, EMCS) ska användas vid flyttningar av alkohol- och tobaksvaror inom landet samt vid flyttningar av energiprodukter i samband med import.

- Registrerade varumottagare ska anmäla ordinarie mottagningsplats för varor som flyttas under uppskovsförfarandet, och bestämmelserna om ställande av säkerhet för godkända upplagshavare och registrerade varumottagare ändras i vissa avseenden.
- Skatteverket får utökade möjligheter att genomföra kontroller av godkända upplagshavare. Det sker genom att det har införts en ny möjlighet till punktskattebesök i skatteupplag.
- Vissa kompletteringar görs av bestämmelserna om förfarandet i samband med beskattningen på grund av oegentligheter under en flyttning av punktskattepliktiga varor.
- Vissa förtydliganden görs även av bestämmelserna om alkohol och tobak som förstörs under tillsyn av Skatteverket.
- Bestämmelser införs om hanteringen av punktskatt i samband med konkurs.
- Skatten efterges på vissa alkohol- och tobaksvaror som omhändertagits av Tullverket och inte lämnats ut samtidigt som möjligheten att återföra varorna tas bort.

Utskottet anser att ett tillkännagivande från riksdagen i dessa frågor inte borde vara nödvändigt mot bakgrund av de åtgärder som nu vidtas.

Utskottet avstyrker samtliga i avsnittet behandlade motioner i motsvarande delar.

Privatinförsel av alkohol och tobak samt försäljning i exportbutiker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att riksdagen ska begära att regeringen i EU verkar för sänkta införselkvoter och för en ändring av unionsrätten för att tillåta ankomsthandel med skattefria alkoholdrycker på flygplatser.

Jämför reservation 12 (V).

Bakgrund

Alkohol- och tobaksvaror som förvärvas i ett annat EU-land av en enskild person för eget bruk och transporteras av den enskilde själv beskattas i inköpslandet. Det följer av det nya punktskattedirektivet som tillämpas fr.o.m. den 1 april 2010. Att det bara är varor som förs in för personligt bruk och där transporten sköts av köparen personligen som är befriade från punktskatt i hemlandet klargjordes genom EU-domstolens dom i det s.k. Joustramålet den 23 november 2006 (mål C-5/05).

För att avgöra om det är fråga om införsel för personligt eller kommersiellt ändamål ska enligt EU:s regler bl.a. mängden varor beaktas. Medlemsstaterna får använda sig av s.k. indikativa nivåer till ledning för att bedöma om varorna är avsedda för personligt eller kommersiellt ändamål.

De indikativa nivåerna får inte sättas lägre än 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer, 1 kilo tobak, 10 liter sprit, 20 liter starkvin, 90 liter vin och 110 liter öl. De indikativa nivåerna är inte tillåtna kvoter för privatinförsel utan ett hjälpmedel till ledning för att avgöra om införseln är privat eller kommersiell och därmed i vilken medlemsstat beskattningen ska ske. Om tullen fastställer att en införsel är avsedd för kommersiella ändamål, även om det rör sig om mindre kvantiteter, ska varorna beskattas i införsellandet.

Alkohollagen ändrades den 1 juli 2008, och spritdrycker, vin och starköl får föras in i Sverige från ett annat EU-land av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om dryckerna är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk. I dessa fall, när köparen anlitar en transportör eller en annan mellanhand vid införseln eller när varorna transporteras hit av säljaren eller för dennes räkning, ska köparen betala svensk punktskatt.

För att Tullverket ska kunna identifiera skattskyldiga beställare av punktskattepliktiga varor som beskattas i ett annat EU-land ska föraren fr.o.m. den 1 januari 2009 medföra ett förenklat ledsagardokument. Om skyldigheten inte fullgörs kan föraren få betala ett transporttillägg (bet. 2008/09: SkU14).

Ändringen i alkohollagen är en anpassning till utgången i målet C-170/04 (Rosengren m.fl.) och målet C-186/05 (kommissionen mot Sverige). I det förstnämnda målet hade vin beställts från Spanien, huvudsakligen via internet, och förts in med hjälp av en särskilt anlitaad transportör. Vinet beslagtogs av Tullverket och förverkades av såväl tingsrätten som hovrätten. Högsta domstolen begärde ett yttrande från EU-domstolen. EU-domstolen ansåg att det svenska förbudet mot privatinförsel var en kvantitativ importrestriktion i den mening som avsågs i artikel 28 i EG-fördraget. Beslutet kunde heller inte anses vara grundat på hänsyn till intresset av att skydda människors hälsa och liv enligt artikel 30 i EG-fördraget, eftersom det inte var ändamålsenligt för att uppnå syftet att begränsa alkoholkonsumtionen och inte stod i proportion till syftet att skydda ungdomar mot alkoholkonsumtionens skadeverkningar.

Försäljning i exportbutiker

Den 1 juli 1999 upphörde den skattefria försäljningen (s.k. taxfreeförsäljning) inom EU. Skattefria alkoholdrycker och tobaksvaror kan fortfarande säljas till resenärer som ska resa till en destination utanför EU. Detta regleras i lagen (1999:445) om exportbutiker. En resande till ett tredjeländ får köpa 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram rök-

tobak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror. Dessutom får han eller hon köpa 1 liter spritdryck eller 2 liter starkvin, 2 liter vin och 2 liter starköl.

Enligt rådets direktiv 2007/74/EEG om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer kan skattefria varor föras in skattefritt i Sverige från ett tredjeland. Direktivet är införlivat genom lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import. En resande från ett tredjeland kan föra in 200 cigaretter eller 100 cigarrer eller 50 cigarrer eller 250 gram röktoak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror. Dessutom får han eller hon föra in 1 liter spritdryck eller 2 liter starkvin, 4 liter vin och 16 liter starköl. Den som inte fyllt 20 år får dock inte föra in alkoholdrycker, och den som inte fyllt 18 år får inte föra in tobaksvaror.

Av punktskattedirektivet följer att alkoholdrycker som säljs för konsumtion i Sverige ska beskattas i Sverige med svensk alkoholskatt. Ankomsthandel med varor som beskattas med svensk alkoholskatt är således i och för sig förenlig med unionsrätten. Enligt unionsrätten är det möjligt att beskattat sälja alla förekommande varor vid både avresa och ankomst för resande inom EU. Ankomsthandel med obeskattade varor kräver däremot förändringar av EU:s bestämmelser om punktskatt och mervärdesskatt på alkoholdrycker, dvs. åtgärder på unionsnivå. Det gäller oavsett om resenärerna kommer från ett annat land inom EU eller från ett tredjeland.

I de svenska exportbutikerna kan resenärer beskattat köpa samtliga varor utom alkohol. För tredjelandsresenärer är det som framgått möjligt att i svenska exportbutiker köpa alkohol och tobak skattefritt vid avresan.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk221 av Kristina Nilsson och Eva Sonidsson (båda S) anförs att regeringen i EU bör aktualisera en utredning om möjligheten att göra taxfreeinköp på ankomstflygplatsen. Om det görs möjligt för resenären att förbeställa varor och sedan hämta ut varorna när man landar, minskas utsläppen betydligt och säkerheten ökar, framhåller motionärerna.

I motion 2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP) yrkande 2 sägs att regeringen bör verka i EU för att införselkvoterna sänks till en nivå som kan anses rimlig för privat bruk.

I motion 2013/14:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 8 anser motionärerna att regeringen bör ta ett förnyat initiativ och arbeta för sänkta införselkvoter av alkohol i EU.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen har vid upprepade tillfällen, senast vid det föregående riksmötet (bet. 2012/13:SkU19), gett uttryck för att de gällande indikativa nivåerna för privatinförsel är alldeles för höga för svenska förhållanden och att regeringen bör verka för en förändring i EU, inte bara av införselreglerna utan

av synen på alkoholpolitiken i stort. Det är att beklaga att regeringens ansträngningar på området hittills inte fått allmänt gehör bland övriga medlemsstater. Det innebär att de nuvarande indikativa nivåerna för privatinförsel kvarstår oförändrade i det nya punktskattedirektivet som tillämpas från den 1 april 2010.

Utskottet utgår från att regeringen utan något uttalande från riksdagen fortsätter arbetet med att sänka kvoterna för privatinförsel och förändra alkoholpolitiken i EU genom att söka allianser och utveckla samarbetet med andra länder där alkoholen och gränshandeln innebär problem.

Utskottet kan instämma i att det är ett onödigt och miljöbelastande transportarbete att flyga alkoholvaror fram och tillbaka för att åstadkomma en befrielse från svensk punkt- och mervärdesskatt. Gemenskapsrätten medger dock inte att medlemsstaterna undantar varor vid ankomstförsäljning från punkt- och mervärdesskatt. Utskottet sympatiserar med motionärernas intentioner men bedömer att det inte heller är förenligt med gemenskapsrätten att skattefria varor ska kunna beställas vid utresan för att vid återkomsten hämtas ut och konsumeras i Sverige.

Riksdagen har tidigare avslagit motsvarande yrkande om att regeringen ska driva frågan om att förändra unionsrätten för tillåta ankomsthandel med alkohol (bet. 2011/12:SkU16). Riksdagen ansåg att ett sådant agerande skulle vara motsägelsefullt och att Sverige inte bör göra avsteg från den restriktiva hållning som vi i övrigt intar på EU-nivå i frågor om alkoholbeskattning. Riksdagen ansåg också att Systembolagets försäljningsmonopol bör upprätthållas. Utskottet anser inte att riksdagen bör ändra sin ståndpunkt.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Skatt som styrmedel på kemikalieområdet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att en utredning ska lämna förslag om skatter som styrmedel på kemikalieområdet. Riksdagen avslår också motionsförslaget om att regeringen ska föreslå en kemikalieskatt i enlighet med Kemikalieinspektionens förslag.

Jämför reservation 13 (S, MP, V).

Bakgrund

EU har moderniserat den europeiska lagstiftningen om kemikalier och infört Reach (Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals), ett integrerat system för registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier. Bestämmelserna finns i rådets för-

ordning (EG) nr 1907/2006. Syftet med systemet är att förbättra skyddet av människors hälsa och miljön, samtidigt som den europeiska kemiska industrins konkurrenskraft bibehålls och dess innovationsförmåga stärks. Dessutom har en europeisk kemikaliemyndighet (Echa) inrättats för att ta hand om den löpande förvaltningen av de krav som Reach medför. Reach ålägger företag som tillverkar och importerar kemikalier att bedöma riskerna i samband med användning av dessa ämnen och att vidta nödvändiga åtgärder för att hantera de risker som identifierats. Skyldigheten att bevisa att de kemikalier som tillverkas eller saluförs är säkra övergår från de offentliga myndigheterna till industrin.

Svensk kemikalielagstiftning finns i miljöbalken, i regeringens förordningar och i Kemikalieinspektionens föreskrifter. Genom proposition 2007/08:80 Miljöbalken och EG-förordningen om kemikalieregistrering anpassades de svenska bestämmelserna till Reach.

Inom ramen för handlingsplanen för en giftfri vardag presenterade Kemikalieinspektionen i februari 2013 rapporten När kan ekonomiska styrmedel komplettera regleringar inom kemikalieområdet? (rapport nr 1/2013). I rapporten lämnar inspektionen förslag på flera olika områden för ekonomiska styrmedel som bedöms vara intressanta att utreda vidare.

Regeringen tillsatte i december 2013 en utredning om ekonomiska styrmedel för en giftfri vardag (dir. 2013:127). En särskild utredare ska analysera behovet av nya ekonomiska styrmedel på kemikalieområdet och, om behovet finns, vilken typ av ekonomiskt styrmedel som har bäst förutsättningar att vara verkningsfullt och kostnadseffektivt. Om det är lämpligt att införa en skatt eller annat ekonomiskt styrmedel, ska utredaren presentera ett förslag på hur en sådan skatt eller ett sådant styrmedel tekniskt ska utformas. Uppdraget ska redovisas senast den 31 januari 2015.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk359 av Mats Pertoft m.fl. (MP) föreslås att en utredning ska lämna förslag om bättre styrning på kemikalieområdet med hjälp av skatter. Enligt Kemikalieinspektionens rapport nr 1/2013 kan ekonomiska styrmedel vara lämpliga komplement till regleringar, och Kemikalieinspektionen redovisar ett antal förslag på skatter för vidare utredning, anför motionärerna.

I kommittémotion 2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 10 anför att regeringen bör föreslå en kemikalieskatt i enlighet med Kemikalieinspektionens förslag och redovisa en konsekvensanalys av förslaget. Motionärerna anser att Reach är otillräcklig i sin nuvarande utformning för att nå miljömålet Giftfri miljö och att det krävs en mer aktiv och innovativ svensk kemikaliepolitik. Enligt motionen har Kemikalieinspektionen föreslagit en skatt på utpekade varor, ca 10–15 per sektor,

som innehåller ftalater, bromerade flamskyddsmedel, högfluorerade ämnen och kvicksilver. Motionärerna föreslår att den tillsatta utredaren bör få tilläggsdirektiv att komma med ett lagförslag i enlighet med detta.

Utskottets ställningstagande

I samband med höstens budgetbehandling godtog utskottet regeringens bedömning att en särskild utredare bör tillsättas för att analysera den roll som ekonomiska styrmedel kan spela för att minska förekomsten av eller risken för exponering och spridning av miljö- och hälsofarliga ämnen (se yttr. 20013/14:SkU1y). Regeringen tillsatte i december 2013 en utredning om ekonomiska styrmedel för en giftfri vardag (dir. 2013:127). Om det är lämpligt att införa en skatt eller annat ekonomiskt styrmedel ska utredaren enligt direktiven presentera ett förslag på hur en sådan skatt eller ett sådant styrmedel tekniskt ska utformas.

Utskottet anser att riksdagen inte bör föregripa utredningens arbete genom uttalanden om att utredningen bör föreslå skatter som styrmedel på kemikalieområdet.

Utskottet avstyrker de aktuella motionerna.

Skatt på bekämpningsmedel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att höja skatten på bekämpningsmedel och om att även beskatta kreosot och andra träskyddsmedel.

Jämför särskilt yttrande 4 (S, MP, V).

Bakgrund

Enligt lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel ska skatt betalas med 30 kronor för varje helt kilo verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet. Skatten betalas när bekämpningsmedel omsätts eller tas i anspråk inom landet. Med bekämpningsmedel avses ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskador eller olägenheter för människors hälsa, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Skattskyldig är den som inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel eller från ett annat land för in eller tar emot bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet. När skatten på bekämpningsmedel infördes 1984 var skattesatsen 4 kronor. Den nuvarande nivån på 30 kronor infördes 2004.

Träskyddsmedel är undantagna från bekämpningsmedelsskatt. Undantaget infördes för att undvika negativa konsekvenser för den svenska träimpregneringsindustrin. Bekämpningsmedel som innehåller kreosot måste godkännas av Kemikalieinspektionen för att få användas i Sverige. Kemikalieinspektionen redovisar på sin webbplats bl.a. att

- en viss användning av kreosot är acceptabel under förutsättning att de särskilda bestämmelser som anges i tillståndsbeslutet tillämpas
- inget alternativ till kreosot är bättre ur miljösynpunkt
- en undersökning visar på att det skulle uppstå allvarliga socioekonomiska konsekvenser om kreosot skulle förbjudas
- EU-kommissionen 2011 meddelade att kreosot är möjlig att använda i ytterligare fem år fr.o.m. den 1 maj 2013.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk202 av Helena Leander och Mats Pertoft (båda MP) föreslås att det generella undantaget från bekämpningsmedelsskatt för träskyddsmedel ska avskaffas. Kreosot är cancerframkallande och innehåller flera hälsofarliga substanser men omfattas trots det, liksom andra träskyddsmedel, inte av bekämpningsmedelsskatten, framhåller motionärerna.

I kommittémotion 2013/14:MJ299 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 18 sägs att kreosot bör beskattas som andra bekämpningsmedel. Enligt motionen ligger en utvärdering till grund för att användningen av kreosot tillåts i ytterligare fem år. På grund av kreosotens giftighet bör skattefriheten slopas, anser motionärerna.

I kommittémotion 2013/14 MJ302 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 6 föreslås att skatten på bekämpningsmedel höjs med 20 procent och att skatten återförs till jordbruket som stöd för miljöförbättrande åtgärder.

Även i kommittémotion 2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 15 och yrkande 39 föreslås att undantaget från bekämpningsmedelsskatt för kreosot slopas och att skatten på bekämpningsmedel indexeras för att upprätthålla den styrande effekten. Motionärerna framhåller att förekomsten av bekämpningsmedel är den vanligaste orsaken till dålig vattenkvalitet. Skatten höjdes senast 2003.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen avtog i samband med behandlingen av budgeten för 2014 oppositionens förslag om att höja skatten på bekämpningsmedel och om att kreosot bör beskattas (bet. 2013/14:FiU1, ytt. 2013/14:SkU1y).

Kreosot och andra träskyddsmedel omfattas inte av skatten på bekämpningsmedel. När skatten infördes 1984 motiverades undantaget bl.a. med att skatten skulle få svåra konsekvenser för den svenska träimpregnerings-

industrin. Enligt Kemikalieinspektionen saknas det miljövänligare alternativ till kreosot. Medlet får användas i ytterligare fem år fr.o.m. den 1 maj 2013.

Finansminister Anders Borg har i riksdagen som svar på fråga 2012/13: 221 Skattefrihet för kreosot av Jacob Johnson (V) anfört bl.a. att mycket har förändrats under de 30 år som gått sedan skatten på bekämpningsmedel infördes. Frågan bereds därför i Regeringskansliet.

Utskottet anser att en eventuell ändring av lagen i syfte att införa en skatt på kreosot bör beredas på sedvanligt sätt. Utan ett sådant underlag är utskottet inte berett att uttala sig om lagen bör ändras.

Utskottet avstyrker med det anförda de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Skatt på handelsgödsel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att återinföra en skatt på handelsgödsel respektive att utreda en skatt på kadmium och eventuellt andra ämnen i konstgödsel.

Jämför reservation 14 (S, MP, V).

Bakgrund

Enligt den numera upphävda lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel skulle skatt betalas med 1:80 kronor för varje helt kilo kväve i gödselmedlet och med 30 kronor för varje helt gram kadmium i gödselmedlet, till den del kadmiuminnehållet överstiger 5 gram per ton fosfor.

Skatten på gödselmedel slopades den 1 januari 2010 (bet. 2009/10:FiU1 och bet. 2009/10:SkU21) eftersom beskattningen av handelsgödselkväve hade haft liten påverkan på användningen inom jordbruket eftersom prisförändringar på gödselmedel påverkar användandet relativt lite.

När lagen om skatt på gödselmedel upphörde innebar det att även skatten på kadmium i gödselmedlet slopades trots att skatten på kadmiuminnehållet i fosforgödselmedel hade haft tydligare effekt än skatten på kväveinnehållet. Regeringen uttalade (prop. 2009/10:41 s. 186) mot den bakgrunden att man borde pröva alternativa styrmedel för att uppnå liknande effekter som den som kadmiumdelen av gödselmedelsskatten hade haft. Regeringen ansåg vidare att jordbruksnäringens omfattande arbete med att minska kadmiumhalterna i gödselmedel och livsmedel borde fortsätta även vid slopad skatt på kadmiuminnehållet i fosforgödselmedel.

Sverige har ett särskilt undantag från EU:s bestämmelser om gödselmedel som innebär att handelsgödsel med höga kadmiumhalter inte får saluföras i landet. Kemikalieinspektionen har på regeringens uppdrag gjort en förnyad bedömning av riskerna med kadmium för människors hälsa och

miljön. Kemikalieinspektionens slutsats är att det finns behov av att väsentligt sänka det nationella gränsvärdet för kadmium i mineralgödsel (rapport nr 1/11).

Regeringen ansökte 2012 hos Europeiska kommissionen om att få halvera det svenska gränsvärde för kadmium. EU-kommissionen har dock avslagit Sveriges begäran eftersom de svenska förhållandena vad det gäller vatten, mark och folkhälsa inte ansågs vara så specifika att de tillåter ytterligare undantag från den gemensamma marknaden.

Motionerna

I kommittémotion 2013/14: MJ302 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 4 föreslås att en skatt på handelsgödsel återinförs samtidigt som skatten höjs med 20 procent. Intäkterna ska, enligt motionen, oavkortat återgå till jordbruket som stöd för miljöförbättrande åtgärder.

I motion 2013/14: MJ305 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 4 anförs att en utredning skyndsamt bör föreslå en lämplig utformning av skatt på kadmium och eventuellt andra ämnen i konstgödsel.

I kommittémotion 2013/14: MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 29 föreslås också att en skatt på handelsgödsel återinförs. Skatten på handelsgödsel var det viktigaste styrmedlet för att minska övergödningen. Med tanke på Helcomuppställningens omfattning anser motionärerna att det är konstigt att riksdagens majoritet avvisar en skatt på handelsgödsel utan att redovisa alternativ. Helcom, dvs. Helsingforskommissionen, är det styrande organet i konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö.

Även i motion 2013/14: N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 6 föreslås att handelsgödselskatten bör återinföras. En handelsgödselskatt behövs enligt motionen för att minska övergödningen och för att med kretsloppsanpassade metoder återföra näringsämnen till åkermarken.

Utskottets ställningstagande

Skatten på handelsgödsel slopades eftersom beskattningen av handelsgödselkväve hade haft liten påverkan på användningen inom jordbruket.

Motionsförslagen om att införa en skatt på handelsgödsel innebär ökade kostnader för lantbruket. Riksdagen avvisade så sent som vid höstens behandling av budgetpropositionen för 2014 förslag från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet om att återinföra skatten på handelsgödsel. Utskottet anser att de skäl som motiverade att skatten på handelsgödsel slopades fortfarande är giltiga och anser inte att riksdagen bör ompröva sitt beslut.

För kadmiuminnehållet i fosforgödselmedel fanns det en tydligare effekt av handelsgödselskatten än för kväveinnehållet. Arbetet har därför inriktats mot att pröva alternativa styrmedel för att uppnå liknande effekter som den som kadmiumdelen av gödselmedelsskatten haft. En giftfri miljö är en

av de miljöpolitiska huvuduppgifterna under mandatperioden 2010–2014. Under denna fyraårsperiod satsas totalt 100 miljoner kronor på att genomföra en nationell handlingsplan för en giftfri vardag.

Det finns för närvarande ett nationellt gränsvärde som innebär förbud mot att saluföra fosforgödselmedel som innehåller mer än 100 gram kadmium per ton fosfor. Regeringen ansökte 2011 hos Europeiska kommissionen om att få halvera det svenska gränsvärdet för kadmium. EU-kommissionen har dock avslagit Sveriges begäran eftersom de svenska förhållandena inte ansågs vara så specifika att de tillåter ytterligare undantag från den gemensamma marknaden.

I proposition 2013/14:39 På väg mot en giftfri vardag – plattform för kemikaliepolitiken anför regeringen att en samlad kadmiumstrategi bör tas fram inom EU med syfte att långsiktigt och systematiskt minska människors exponering för kadmium. Regeringen anför vidare att Naturvårdsverket i sin rapport Hållbar återföring av fosfor – Naturvårdsverkets redovisning av ett uppdrag från regeringen (rapport 6580, september 2013) föreslagit regler som begränsar tillförseln av oönskade ämnen, däribland kadmium, till åkermark och annan mark. Enligt propositionen har Naturvårdsverket fått i uppdrag att, i samråd med Kemikalieinspektionen, Statens jordbruksverk och Livsmedelsverket, ta fram ett etappmål för att minska människors exponering för kadmium via livsmedel samt att föreslå åtgärder och styrmedel för att nå etappmålet. Erfarenheterna från dessa uppdrag kan enligt regeringen utgöra en del av underlaget för en strategi på EU-nivå för att långsiktigt och systematiskt minska exponeringen för kadmium.

Utskottet konstaterar att det pågår ett ambitiöst långsiktigt arbete med att minska människors exponering för kadmium, och förslag om åtgärder och styrmedel håller på att tas fram. Utskottet är inte berett att föregripa vilka styrmedel som kan vara lämpliga för att minska kadmiumexponeringen.

Utskottet avstyrker med det anförda de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att avfallsskatt inte bör betalas för avfall som återdeponeras respektive att lagen om skatt på avfall bör ses över för att främja materialåtervinning. Riksdagen avslår också motionsförslaget om att avfallsförbränningsskatten ska återinföras.

Jämför reservationerna 15 (MP) och 16 (SD).

Bakgrund

Enligt avfallsdirektivet (2008/98/EG) ska alla medlemsländer ha ett avfallsförebyggande program. Det ska innehålla mål och åtgärder för att minska avfallets miljöpåverkan och mängden avfall och farliga ämnen i material och produkter. Målen och åtgärderna ska följas upp för att se hur bra det går att uppfylla och genomföra dem. Prioriterade avfallsområden är textilavfall, matsvinn, elektronik, bygg- och rivningsavfall.

Lagen (1999:673) om skatt på avfall trädde i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2000. Skatt ska betalas med 435 kronor per ton avfall som förs in till en avfallsanläggning där avfall till en mängd av mer än 50 ton per år slutligt förvaras eller förvaras under längre tid än tre år. Skattskyldig är den som bedriver verksamhet på anläggningen. Avfallsskatt ska inte betalas om avfallet är avsett att inom anläggningen komposteras, rötas, förbrännas eller användas för tillverkning av fast lagringsbart bränsle. Avdrag på skatten får göras för avfall som har förts ut från anläggningen.

Deponiskatten är avsedd att ge en miljöstyrande effekt som skapar ett tryck på att återvinna avfall. Skatten ska ge en minskning av sådant avfall som i nuläget inte kan återvinnas och därför deponeras. Minskningen ska ske genom att man uppmuntrar utvecklingen av olika former av avfallsbehandling genom bearbetning och val av råmaterial m.m.

Naturvårdsverket har i samråd med Skatteverket gjort en översyn och analys av den miljöstyrande effekten av deponiskatten. Uppdraget redovisades till Miljödepartementet i december 2013 (redovisning 2013-12-20 NV-00338-13). Naturvårdsverket anför bl.a. att en ökad utvinning av metaller, plast och organiskt avfall från gamla deponier skulle kunna ge stora miljövinster. Naturvårdsverket bedömer inte att det finns anledning att införa speciella regler för deponiutvinning. Deponiutvinning är oftast att se som en integrerad del av efterbehandling av gamla deponier. Samma skatteregler bör därför gälla för avfall från deponiåtervinning som för förore-

nad jord från övriga efterbehandlingsåtgärder. Skatteverket anför i ett yttrande till Naturvårdsverkets redovisning att rättsläget är oklart och att frågan bör utredas ytterligare.

Den 1 juli 2006 infördes en energi- och koldioxidskatt på fossilt kol i visst hushållsavfall som förbränns. ASKA-utredningen föreslog i betänkandet Skatt i retur (SOU 2009:12) att skatten skulle slopas eftersom den har haft en obetydlig styreffekt och de olika avfalls-, energi- och klimatpolitiska mål som motiverade dess införande hade uppfyllts i begränsad omfattning.

Riksdagen beslutade att slopa avfallsförbränningsskatten fr.o.m. den 1 oktober 2010 (bet. 2009/10:SkU21).

Avfallsförbränningsanläggningar omfattas fr.o.m. 2013 i stor utsträckning av EU:s system för utsläppshandel. I systemet ingår förbränningsanläggningar med en installerad kapacitet över 20 megawatt och mindre förbränningsanläggningar anslutna till fjärrvärmenät med en total kapacitet över 20 megawatt. Om kapacitetsgränserna ovan överskrids ingår även förbränningsenheter som hör till en industrianläggning, samförbränningsanläggningar samt rena biobränsleanläggningar om de är anslutna till fjärrvärmenät med total kapacitet över 20 megawatt.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk318 av Josef Fransson och David Lång (båda SD) föreslås att deponiskatten för avfall som återdeponeras från gamla deponier efter utsortering och återvinning bör slopas så att det blir lönsamt att gå igenom gamla deponier.

I kommittémotion 2013/14: MJ519 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 10 anför att Naturvårdsverket bör utreda hur deponiregler och skatter kan justeras för att främja materialåtervinning. Det är viktigt att deponiskatt och deponiförbud utformas så att det inte är omöjligt eller olönsamt att ta ut återvinningsbart material ur deponier därför att material som inte kan återvinnas måste läggas tillbaka i deponin, framhåller motionärerna.

I motion 2013/14: N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 5 föreslås att avfallsförbränningsskatten ska återinföras. Slopandet av avfallsförbränningsskatten har försämrat kalkylerna för alla investeringar i separering, insamling och rötning av den organiska delen i hushållsavfallet. Skatt på sopförbränning är enligt motionen motiverad av många olika skäl, och rätt utformad är den strategisk för att soporna ska utnyttjas på ett optimalt sätt utifrån en samlad bedömning av miljökonsekvenserna.

Utskottets ställningstagande

Utskottet är positivt till en ökad utsortering från gamla deponier av material som kan förbrännas eller återvinnas och konstaterar att skattesystemet inte medverkar till att göra återvinningen lönsam.

Naturvårdsverket har vid sin översyn och analys av deponiskatten som redovisats till Miljödepartementet så sent som i december 2013 funnit att det inte finns anledning att införa speciella regler för deponiutvinning och att samma skatteregler bör gälla för avfall från deponiåtervinning som för förorenad jord från övriga efterbehandlingsåtgärder. Skatteverket anser i ett yttrande till Naturvårdsverkets redovisning att rättsläget är oklart och att frågan bör utredas ytterligare.

Frågan om det behövs speciella regler i lagen om skatt på avfall i samband med deponiutvinning är aktualiserad i Regeringskansliet genom Naturvårdsverkets översyn av deponiskatten. Utskottet anser att det därför inte behövs något uttalande från riksdagen med anledning av motionsförslagen.

Avfallsförbränningsanläggningar omfattas fr.o.m. 2013 i stor utsträckning av EU:s system för utsläppshandel. Anläggningarna omfattas därmed redan av ett styrmedel.

I samband med beredningen av regeringens klimatproposition välkomnade riksdagen regeringens bedömning när det gällde avfallsförbränningsskatten och uttalade att skatten kunde slopas eftersom den inte har haft några mätbara miljöeffekter utan endast blivit en pålaga för hushållen (prop. 2008/09:162, bet. 2008/09:MJU28, ytr. 2008/09:SkU9y). Riksdagen bekräftade senare ställningstagandet när regeringen föreslog att skatten skulle avskaffas (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21). Riksdagen har därefter vid ett flertal tillfällen avslagit motionsyrkanden om att avfallsförbränningsskatten ska återinföras – senast i samband med behandlingen av budgeten för 2014 (bet. 2013/14:FiU1, ytr. 2013/14:SkU1y).

Utskottet avstyrker med det anförda de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Skatt på naturgrus

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att höja naturgrusskatten och förslaget om att naturgrusskatten bör ses över.

Jämför reservation 17 (S).

Bakgrund

Naturgrus är en icke förnybar resurs och den 1 juli 1996 infördes en skatt på naturgrus (bet. 1995/96:SkU18) för att förbättra hushållningen med naturligt förekommande grus och sand. Enligt lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus ska den som exploaterar en naturgrustäkt betala skatt för brutet naturgrus om utvinningen sker för något annat ändamål än markinnehavarens husbehov och sker med stöd av tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken eller vattenlagen (1983:291) eller kräver tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken. Vattenlagen upphörde att gälla den 1 januari 1999 då miljöbalken infördes.

Skatt tas ut med 13 kronor per ton. Skattskyldigheten inträder när naturgrus levereras till köpare eller tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning. Efter ett förslag i budgetpropositionen för 2003 höjdes skatten på naturgrus från 5 till 10 kronor per ton den 1 januari 2003. Som ett led i den gröna skatteväxlingen höjde riksdagen skatten på naturgrus från 10 till 13 kronor per ton naturgrus den 1 januari 2006.

Skyddet av naturgrusförekomster stärktes 2010. Då infördes i miljöbalken en bestämmelse som säger att en naturgrustäkt inte får komma till stånd om det med hänsyn till det avsedda användningsområdet är tekniskt möjligt och ekonomiskt rimligt att använda ett annat material. Ett villkor för täkttillstånd är också att det inte råder någon konflikt med dricksvattenförsörjningen. För att miljöbalkens bestämmelser ska kunna tillämpas på ett smidigt och effektivt sätt har Sveriges geologiska undersökning (SGU) tillsammans med länsstyrelserna, ballastproducenterna och betongbranschen, tagit fram rekommendationer som redovisas i rapporten Ersättningsmaterial för naturgrus – kunskapssammanställning och rekommendationer för användningen av naturgrus.

Motionerna

I kommittémotion 2013/14: MJ492 av Matilda Ernrans m.fl. (S) yrkande 40 föreslås att skatten på naturgrus ska höjas för att utjämna skillnaden i produktionskostnad mellan grus- och bergtäkter. Bevarande av naturgrustillgångarna är en förutsättning för en hållbar dricksvattenförsörjning. Naturgrusavlagringarna är de viktigaste grundvattenmagasinen, framhåller motionärerna.

I motion 2013/14: MJ498 av Krister Hammarbergh (M) yrkande 2 föreslås att skatten på naturgrus ska ses över. I motionen sägs att alternativet till naturgrus, bergkross, har en större negativ miljöpåverkan för klimatet. Sveriges geologiska undersökning (SGU) har i sin utvärdering av naturgrusdelmålet inom God bebyggd miljö konstaterat att det inte finns något samband mellan förändringar av skatten och leveranserna av naturgrus. Med det nya synsätt som kommer till uttryck i det föreslagna miljömålet har skatten spelat ut sin roll. De statsfinansiella konsekvenserna av en förändring av skatten är marginell och kan täckas med en höjning av CO₂-avgiften, enligt motionen.

Utskottets ställningstagande

Enligt budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 20 s. 43) visar Naturvårdsverkets årliga uppföljningsrapport om miljökvalitetsmålen att miljöbalkens skärpta krav på nya täkter att antalet tillstånd för naturgrusuttag successivt minskar. Samtidigt är användningen av naturgrus för betong fortsatt hög bl.a. i tätortsregioner. Sveriges uttag av naturgrus minskar, men minskningstakten behöver enligt propositionen öka. Det finns enligt uppföljningsrapporten flera positiva tendenser för miljökvalitetsmålet

Grundvatten av god kvalitet. Enligt regeringen behövs det ökad kunskap och kartläggning av vilka bergmaterial som kan ersätta naturgruset, och ett tvåårigt forskningsprojekt om ersättningsmaterial startade därför under hösten 2012.

Riksdagen avlog så sent som vid höstens behandling av budgeten för 2014 ett förslag från Socialdemokraterna om höjd naturgrusskatt (bet. 2013/14:FiU1, yttr. 2013/14:SkU1y). Riksdagen har även godtagit utskottets uppfattning om att naturgrusskatten inte har spelat ut sin roll som styrmiddel för att minska uttaget av naturgrus (se bet. 2011/12:SkU16).

Utskottet ser inte någon anledning att ompröva besluten och avstyrker de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Lotteriskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att se över travsportens villkor.

Bakgrund

Den svenska spel- och lotterimarknaden är i huvudsak förbehållen staten, hästsporten och folkrörelserna. Staten agerar på marknaden genom Svenska Spel och dess helägda dotterbolag Casino Cosmopol, medan hästsporten agerar genom AB Trav och Galopp (ATG). De kommersiella inslagen inskränker sig främst till s.k. restaurangkasinon.

Den grundläggande punktskattelagen på spel- och lotteriområdet är lotteriskattelagen (1991:1482). För närvarande är det endast ATG av de ovan nämnda aktörerna som betalar lotteriskatt enligt lotteriskattelagen. Såväl Svenska Spel och Casino Cosmopol som folkrörelserna är undantagna från skatteplikt enligt den lagen.

Den 1 januari 2008 sänktes lotteriskatten från 36 procent till 35 procent av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som har betalats ut till vinnarna i lotteriet har räknats av från de sammanlagda inkomsterna. Detta skedde mot bakgrund av att intäkterna från trav- och galoppsporten minskat under en tid. Genom ändringen återställdes lotteriskatten till nivån före den 1 juli 1997 (bet. 2007/08:SkU17).

Spelutredningen överlämnade i december 2008 betänkandet En framtida spelreglering (SOU 2008:124) till regeringen. I utredarens uppdrag ingick att behandla frågan om en hållbar beskattningsmodell. Betänkandet har remitterats och utredningens förslag bereds i Regeringskansliet.

Enligt budgetpropositionen för 2013 (prop. 2012/13:1 utg.omr. 17) avser regeringen att återkomma till riksdagen med ett förslag i syfte att få till stånd ett väl fungerande regelverk på området.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk216 av Jan R Andersson m.fl. (M) anförs att den svenska travsportens spelvillkor och totalisatorskatten bör ses över. Regeringen bör inom ramen för den pågående översynen av spelfrågan även inkludera travsportens spelvillkor och totalisatorskatten.

Även i motion 2013/14:Sk290 av Saila Quicklund (M) framhålls att om travsporten ska kunna utvecklas måste de ekonomiska villkoren förbättras. Eventuellt bör skattereglerna ses över och andra åtgärder övervägas. Samma förslag framförs även i motion Sk421 av Krister Hammarbergh (M).

Utskottets ställningstagande

Spelutredningen överlämnade i december 2008 betänkandet En framtida spelreglering (SOU 2008:124) till regeringen. I utredarens uppdrag ingick att behandla frågan om en hållbar beskattningsmodell.

Enligt budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 17) samt kulturutskottets betänkande 2013/14:KrU6 Spelfrågor är Spelutredningens betänkande och spelfrågorna fortfarande föremål för beredning i Regeringskansliet. Bl.a. har Lotteriinspektionen fått i uppdrag att genomföra en fördjupad studie om spelregleringen i olika länder och dess effekter. Finansmarknadsminister Peter Norman har vid ett möte med kulturutskottet aviserat att regeringen avser att lämna en spelproposition till riksdagen i juli 2015.

Utskottet anser att riksdagen inte bör föregripa regeringens överväganden i frågan och avstyrker därför de aktuella motionerna.

Reklamskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att riksdagen ska rikta ett tillkännagivande till regeringen om att fullfölja löftet om att avskaffa reklamskatten. Riksdagen avslår också förslaget om att se över hur befriade reklamformer kan beskattas.

Bakgrund

I betänkandet Avskaffa reklamskatten! (SOU 1997:53) föreslog 1996 års reklamskatteutredning ett avskaffande av lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam. Den dåvarande regeringen uttalade i proposition 1997/98:150 att man ansåg att reklamskatten borde avskaffas. Det konstaterades dock att det vid det tillfället saknades förutsättningar att finansiera ett totalt avskaffande av reklamskatten. Eftersom den dåvarande regeringen ansåg att det fanns särskilt allvarliga problem när det gällde beskattningen av reklamtrycksaker, föreslogs ett avskaffande av skatten i denna del. Reklamskatten på reklamtrycksaker avskaffades den 1 januari 1999.

Riksdagen tillkännagav 2002 som sin mening att reklamskatten borde avvecklas och att frågan, med beaktande av de budgetpolitiska målen, borde prioriteras vid kommande budgetberedning (bet. 2001/02:SkU20, rskr. 2001/02:201). Sedan 2002 har frågan tagits upp i det årliga budgetarbetet. Ett andra steg i avskaffandet av den resterande reklamskatten genomfördes den 1 januari 2006. Ytterligare ett steg i avskaffandet av den resterande reklamskatten togs den 1 januari 2008.

I budgetpropositionen för 2014 (prop. 2013/14:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor) anför regeringen att det för närvarande inte finns förutsättningar att finansiera ytterligare steg i avskaffandet av reklamskatten.

Presstödskommittén överlämnade sitt betänkande den 11 september 2013. Där bedömde man att reklamskatten bör avskaffas i enlighet med riksdagens tillkännagivande från 2002. Betänkandet bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Även i årets budgetberedning har frågan om ytterligare steg i avskaffandet av reklamskatten prövats. Regeringen anser, liksom tidigare, att den resterande reklamskatten bör avskaffas. Regeringen har dock, mot bakgrund av den ekonomiska situationen och de utmaningar som den svenska samhällsökonomin står inför, fortsatt att prioritera andra skatteändringar före ytterligare sänkning eller avskaffande av reklamskatten.

Motionerna

I motion 2013/14:Sk273 av Lars-Axel Nordell (KD) anför regeringen skyndsamt bör se över möjligheten att avskaffa skatten på annonser och reklam. Även i motion Sk288 av Andreas Carlson (KD) sägs att regeringen bör fullfölja löftet att avskaffa reklamskatten.

I motion 2013/14:C371 av Annika Lillemets m.fl. (MP) yrkande 4 begärs en översyn av hur skattebefriade reklamformer kan beskattas.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen tillkännagav redan 2002 att reklamskatten borde avskaffas, och regeringen har uttalat att man delar riksdagens uppfattning i frågan. Utskottet utgår därmed från att hela reklamskatten kommer att avvecklas i kommande förslag från regeringen. Något ytterligare uttalande från riksdagen i frågan behövs inte.

Utskottet avstyrker de aktuella motionerna i motsvarande delar.

Skatt på animaliska livsmedel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att en utredning ska se över hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas.

Jämför reservation 18 (MP).

Motionen

I kommittémotion 2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 45 föreslås att regeringen bör utreda hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas. Enligt motionen finns det farhågor om att en beskattning som enbart grundar sig på klimatpåverkan kan leda till försämrat djurskydd. Kyckling- och slaktsvinsuppfödning har stora djurvälwärtsbrister, men står för en mindre klimatpåverkan per kilo kött än uppfödningen av idisslare som får vara ute och beta men släpper ut den starka växthusgasen metan. Väger man däremot även in andra aspekter som påverkan på biologisk mångfald sammanfaller djurvänlighet och miljövänlighet i större grad. Det är därför viktigt att ekonomiska styrmedel för att minska animaliska livsmedels miljöpåverkan inte bara tar hänsyn till klimat utan också utformas med andra miljöaspekter och djurvälwärtskonsekvenserna i åtanke, anför motionären.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen avslog senast under förra riksmötet (bet. 2012/13:SkU19) motsvarande yrkande om att en utredning ska se över hur animaliska livsmedels miljökostnader ska kunna beskattas.

Utskottet är som framgått av tidigare behandling av frågan inte förespråkare för sådana styrmedel som motionären tar upp. Utskottet ifrågasätter om inte en beskattning av det slaget främst skulle fördyra inhemska livsmedel till förmån för billig import och att några miljövinster inte skulle uppkomma. Det finns därför inte någon anledning att tillsätta en utredning för att se över frågan.

Utskottet vill på nytt erinra om att det inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna, bl.a. inom landsbygdsprogrammet, finns kraftfulla instrument för miljöåtgärder, t.ex. vid djuruppfödning.

Utskottet avstyrker därmed den aktuella motionen.

Gruvskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att utreda en särskild gruvskatt.

Jämför reservation 19 (MP) och särskilda yttrandena 5 (S), 6 (SD) och 7 (V).

Bakgrund

Bergsstaten är sedan den 1 januari 2009 ett särskilt beslutsorgan inom myndigheten Sveriges geologiska undersökning (SGU). Bergsstaten leds av bergmästaren som utses av regeringen. Enligt minerallagen (1991:45) krävs tillstånd dels för ensamrätt till undersökningar (prospektering), dels för bearbetning.

Riksdagen beslutade 2005 om omfattande ändringar i minerallagen som skulle förbättra kontakterna mellan prospektörer, gruvnäring och markägare (bet. 2004/05:NU8). Man införde också en s.k. mineralersättning från koncessionshavaren till markägarna för att uppnå en bättre balans mellan exploatörer och markägare.

Enligt minerallagen ska koncessionshavaren varje år betala en mineralersättning motsvarande 2 promille av det beräknade värdet av de mineral som omfattas av koncessionen och som har brutits och uppfordrats inom koncessionsområdet under året. Beräkningen baseras på mängden uppfordrad malm, malmens halt av koncessionsmineral och genomsnittspriset för mineralet under året eller ett motsvarande värde. Av ersättningen tillfaller tre fjärdedelar fastighetsägare inom koncessionsområdet och en fjärdedel staten. Bergmästaren fastställer mineralersättningen.

I september 2011 utsåg regeringen, efter riksdagens tillkännagivande, en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av vissa bestämmelser i minerallagen (dir. 2011:73 och dir. 2012:41). I november 2012 lämnade utredningen betänkandet Undersökningstillstånd och arbetsplaner (SOU 2012:73). Betänkandet har remitterats. Remisstiden löpte ut den 12 april 2013.

EU-kommissionen uppmärksammade 2008 betydelsen av tillgång till stål, metaller och mineral för tillväxt och hållbara samhällen i ett meddelande kallat råvaruinitiativet (KOM(2008) 699). EU har sedermera uppmanat medlemsländerna att ta fram nationella mineralstrategier för att säkerställa att mineralresurser utnyttjas på ett ekonomiskt bärkraftigt sätt.

Sveriges geologiska undersökning (SGU) fick 2011 regeringens uppdrag att föreslå hur arbetet med en svensk mineralstrategi skulle läggas upp. Uppdraget redovisades i promemorian En kraftfull svensk mineralstrategi – inriktning, innehåll, uppläggning av arbeten (Dnr 04-2095/2011 2011-03-31).

Regeringen antog i februari 2013 Sveriges mineralsstrategi – för ett hållbart nyttjande av Sveriges mineraltillgångar som skapar tillväxt i hela Sverige. Målet med mineralstrategin är att Sveriges mineraltillgångar ska nyttjas på ett långsiktigt hållbart sätt, med beaktande av ekologiska, sociala och kulturella värden.

I budgetpropositionen för 2014 har medel anvisats för att genomföra strategin.

Motionen

I kommittémotion 2013/14:N395 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 9 föreslås att en särskild gruv- och naturresursskatt ska utredas. Motionärerna framhåller att den mineralersättning som betalas vid gruvbrytning är låg och endast en mindre andel går till staten. Huvuddelen går till markägaren. Enligt motionen diskuteras på många håll en särskild skatt för att fördela inkomsterna som gruvnäringen genererar jämnare i samhället. I avvaktan på detta bör mineralersättningen höjas rejält och fördelningen mellan staten och markägaren ses över.

Utskottets ställningstagande

Utskottet tog ställning till frågan om att utreda en gruvskatt även under det förra riksmötet och ser alltså inte någon anledning för riksdagen att ta ett sådant initiativ (se bet. 2012/13:SkU19).

Riksdagen har på förslag av näringsutskottet också motsatt sig en förändring av mineralersättningen (se bet. 2011/12:NU14 och 2012/13:NU14) och framhållit bl.a. betydelsen av goda villkor för den svenska mineralindustrin och att det pågår en översyn med anledning av de förslag som Utredningen om översyn av vissa frågor i minerallagen (N2011:06) nyligen lämnat i betänkandet SOU 2012:73 Undersökningstillstånd och arbetsplaner.

Utskottet avstyrker med detta motion N395 i denna del.

Styrmedel för biokolteknik

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om att regeringen ska utreda styrmedel för att utveckla och stimulera biokolteknik.

Allmänt

Biokol är kol som framställs genom värmebehandling av naturliga organiska material, t.ex. avfall från grödor, träflis, kommunalt avfall eller gödsel, i en syrefattig miljö. Processen kallas för pyrolys och kan liknas

vid processen i en kolmila. Biokolet är på grund av sin struktur kemiskt och biologiskt mer stabilt än sitt ursprung, vilket gör biokol svårt att bryta ned. Biokolmetoden syftar till att återföra biokolet till jorden och skapa bördigare jordar och binda kol i marken.

Motionen

I motion 2013/14: MJ221 av Jan Lindholm (MP) yrkande 4 föreslås att regeringen skyndsamt ska utreda styrmedel för att utveckla och stimulera biokolteknik. Ett system med statsstöd för biokolanvändning bör införas. Mest rättvist, säger motionären, vore att avskiljning av kol kompenseras med en ersättning av samma storlek som de utsläpp som beskattas via koldioxidskatten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet avstyrkte under det förra riksmötet motsvarande förslag om att utreda ett styrmedel för att stimulera biokolteknik. I det av riksdagen godkända betänkandet 2012/13:SkU19 framhöll utskottet att en sådan ersättning som motionären efterfrågar inte kan förenas med energiskattelagens systematik. Utskottet avvisade även tanken på ett bidragssystem för att stimulera biokolteknik och hänvisade till de skäl som miljö- och jordbruksutskottet anfört i betänkande 2010/11: MJU12.

Utskottet har utförligt behandlat frågan om biokol i betänkande 2009/10: MJU1 då likalydande yrkanden avstyrktes. Utskottet anser nu som då att en storskalig produktion av biokol för nedbrukning i svensk åkerjord inte är rimlig att stödja och att det inte vore rimligt att bygga om dagens kraftvärmeverk till pyrolysugnar. I övrigt hänvisar utskottet till det som anfördes i betänkandet. Utskottet konstaterar vidare att forskning om biokolmetoden pågår vid Uppsala universitet, finansierad av bl.a. Mistra (Stiftelsen för miljöstrategisk forskning). Målsättningen med forskningen är att undersöka om och hur biokolmetoden kan användas vid arbetet med de globala klimatförändringarna, tillgången på användbar energi och matproduktionen.

Utskottet vidhåller sitt ställningstagande och avstyrker med det anförda motion MJ221 i motsvarande del.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Skatt på finansiella transaktioner, punkt 1 (MP, V)

av Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP) yrkande 74.

Ställningstagande

Det behövs kraftigt ökade ekonomiska resurser för att fortsätta arbetet med millenniemålen och för att på sikt kunna nå dessa mål. En skatt på finansiella transaktioner (Financial Transaction Tax, FTT) har under många år förts fram som en alternativ mekanism för att finansiera utveckling. Efter finanskrisen 2008 har frågan aktualiserats och vunnit ökat politiskt stöd. Regeringarna i Frankrike och Tyskland är aktivt pådrivande, och den franske presidenten har gjort tydliga utfästelser om att en del av intäkterna från skatten på finansiella transaktioner bör öronmärkas för internationellt utvecklingssamarbete.

Det är beklagligt att den svenska regeringen aktivt har valt att inte tillhöra den grupp av i dag elva länder i EU som arbetar för att införa en skatt på finansiella transaktioner. Vi anser att en sådan skatt kan bidra till finansiell stabilitet och att generera resurser för utvecklingssamarbete och klimatarbete. Den långsiktiga ambitionen bör vara en skatt på finansiella transaktioner på global nivå, men i dagsläget ter sig EU-nivån mer realistisk. Det är då avgörande att skatteintäkterna går tillbaka till medlemsländerna, som suveränt bör disponera dessa medel.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

2. Skatt på elektrisk kraft, punkt 2 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:N206 av Lise Nordin m.fl. (MP) yrkande 6,

bifaller delvis motion

2013/14:N222 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 5 och

avslår motionerna

2013/14:Sk283 av Solveig Zander (C) och

2013/14:Sk391 av Thoralf Alfsson och Josef Fransson (båda SD).

Ställningstagande

Ett stort antal kommuner och företag har valt att investera i vindkraftverk, bl.a. eftersom den el som produceras för egen förbrukning är energiskattebefriad. För att få skattebefrielse får vindkraftsproducenten inte sälja någon el till en tredje part. Och eftersom all överproduktion måste skänkas bort, måste vindkraftverket dimensioneras efter den tidpunkt då förbrukaren har lägst konsumtion. Det finns i lagtexten inga bestämmelser för hur denna tidpunkt ska definieras eller hur lång tidsperiod som avses.

Det optimala för dimensioneringen av vindkraftverket skulle vara att utgå från konsumtionen på årsbasis, där ett produktionsöverskott under delar av året kvittats mot ett underskott under andra delar av året. Praxis har dock varit att kvittningen har skett per månad.

I januari 2012 meddelade Skatteverket att produktion och förbrukning inte längre ska stämmas av per månad utan timme för timme. Det innebär att den andel av den egna årskonsumtionen som vanligtvis har kunnat täckas av egen energiskattebefriad produktion minskar från ca 60–70 procent till cirka 20–30 procent.

Skatteverkets inskränkning innebär i praktiken att endast ett fåtal aktörer – med en hög och över dygnet jämnt fördelad förbrukning i förhållande till produktion – kan utnyttja skattebefrielsen. Det motverkar syftet att ge skattebefrielse till den som äger och producerar vindkraftsel för egen förbrukning.

Vi anser således att kvittning mellan produktion och förbrukning inte bör ske på timbasis utan på års- eller kvartalsbasis.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

3. Skatt på elektrisk kraft, punkt 2 (V)

av Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:N222 av Kent Persson m.fl. (V) yrkande 5,

bifaller delvis motion

2013/14:N206 av Lise Nordin m.fl. (MP) yrkande 6 och

avslår motionerna

2013/14:Sk283 av Solveig Zander (C) och

2013/14:Sk391 av Thoralf Alfsson och Josef Fransson (båda SD).

Ställningstagande

Vi föreslår att en utredning ser över alla de frågor som aktualiseras i samband med utbyggnaden av den förnybara energin. Det bör inte vara myndigheter som styr utvecklingen, utan det bör vara de miljömässiga, ekonomiska och politiska faktorerna som är avgörande. Skatteverket har nyligen genom en tolkning av energiskattelagen kraftigt reducerat energiskattebefrielsen för kommuner och företag som äger och producerar vindkraftsel för egen förbrukning. Det är uppenbart att svenska myndigheter har överraskats av styrkan och hastigheten i utbyggnaden av den förnybara energin. Nu är det vindkraften som är aktuell, men vi är övertygade om att det snart är solelen som hamnar i sökarljuset från myndigheternas sida.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

4. Skatt på drivmedel m.m., punkt 3 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkandena 2 och 3 samt

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 4 och

avslår motionerna

2013/14:Sk287 av Ann-Britt Åsebol (M) och

2013/14:Sk389 av Anita Brodén (FP) yrkandena 1 och 2.

Ställningstagande

Koldioxidskatten är ett av de mest verkningsfulla klimatverktygen. Att Sverige under tidigt 1990-tal införde koldioxidskatt är en starkt bidragande orsak till att de svenska klimatutsläppen har minskat. Att sätta ett pris på utsläppen av koldioxid är också nödvändigt för att de drivmedel eller transportsätt som har lägre klimatpåverkan ska få konkurrenskraft som bättre speglar den relativa miljöbelastningen.

Ovissheten om prisrelationen mellan biogas och fossila drivmedel är sannolikt den viktigaste anledningen till att investeringar i biogasinфраstruktur uteblir. Den som investerar bör ha en hygglig prognos för avkastning på insatt kapital. En höjning av koldioxidskatten på fossila bränslen är en bra början som behöver följas av långsiktiga spelregler som garanterar att det klimatsmarta är billigare för konsumenten än det klimatdåliga.

Trafikverket bedömer att bränslepriset på fossila drivmedel behöver öka med ungefär 50 procent till 2030 för att nå en 80-procentig minskning av transporterens utsläpp till 2030.

Miljöpartiet ser koldioxidskatten som ett viktigt klimatverktyg. I det klimatpolitiska ramverk som vi föreslår kommer regelbundna revideringar av koldioxidskatten att vara en självklar del. På kort sikt bör koldioxidskatten höjas med 24 öre under 2014. Detta motsvarar ca 70 öre per liter på bensinpriset. Höjningen överensstämmer med det som Klimatberedningen kom fram till och som alla sju partierna i beredningen var överens om. Precis som Klimatberedningen vill vi också räkna upp koldioxidskatten med BNP-utvecklingen för att styreffekten inte ska minska.

I dagsläget är diesel lägre beskattad än bensin, beroende på en lägre energiskatt. På detta sätt har diesel blivit mer attraktivt för personbilar, vilket bidrar till att antalet dieslbilar ökar. Enligt OECD motsvarade nedsättningen en subvention av diesel med 12 miljarder kronor 2010. En utfasning av den här energiskattesubventionen inleddes 2011, och denna utfasning bör fortsätta 2015. Energiskatten på diesel bör därför höjas med 20 öre per liter 2015, och fordonsskatten bör samtidigt sänkas för dieslbilar. På sikt bör diesel och bensin ha samma energibesättning.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5. Lantbrukets drivmedelsskatter, punkt 4 (SD)

av Thoralf Alfsson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:Sk319 av Josef Fransson m.fl. (SD) och avslår motion

2013/14:Sk217 av Sten Bergheden (M).

Ställningstagande

Riksdagen har beslutat att fram till 2015 minska återbetalningen av koldioxidskatten för jord- och skogsbruksmaskiner från 2:10 kronor per liter till 90 öre per liter. Ett steg på vägen togs 2013 genom att återbetalningen minskade till 1:70 kronor per liter. Dessa kostnadspåslag kommer tillsammans med generella skattepåslag att ytterligare sänka lantbrukets konkurrenskraft och fortsätta att driva näringen ut från Sverige.

Sverigedemokraterna har en vilja, efter att ha konstaterat att Sverige är ett av de länder som har de absolut högsta drivmedelskostnaderna inom EU för jord- och skogsbruksmaskiner, att i stället försöka möta de europeiska nivåerna. Vi föreslår därför en höjning av återbetalningen av koldioxidskatten för jord- och skogsbruksmaskiner.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

6. Beskattning av biodrivmedel, punkt 5 (S, MP, V)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S), Anders Karlsson (S), Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:Sk311 av Johan Löfstrand (S) och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 47.

Ställningstagande

Det kvotpliktssystem för låginblandning av biodrivmedel i bensin och diesel som riksdagen beslutat om innebär en fortsatt skattebefrielse för höginblandade och rena biodrivmedel, bl.a. E85, rapsmetylester (RME) och biogas.

Det finns fler bränslen på marknaden än dessa som är både miljövänliga och konkurrenskraftiga men som inte får inte samma skattebefrielse. Det gäller t.ex. hydrerade vegetabiliska oljor (HVO). HVO kan utan problem ersätta fossil diesel redan i dag, då de är mycket snarlika den fossila i sin sammansättning.

Vi anser att det inte finns någon anledning att begränsa användningen av HVO till låginblandning. Det riskerar att minska den nuvarande inhemska produktionen av förnybar HVO och dämpa framtida investeringar.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7. Miljöskatt på flyg, punkt 6 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 17 i denna del och bifaller delvis motion

2013/14:MJ468 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 20.

Ställningstagande

Riksdagen fattade våren 2006 beslut om att införa en skatt på flygresor. Skatten var schablonmässigt utformad och togs ut med vissa belopp per passagerare. Alliansregeringen slopade skatten vid sitt tillträde.

Flygresandet står i dag för mellan 10 och 20 procent av svenskarnas totala klimatpåverkande utsläpp, men flyget betalar varken energi- eller koldioxidskatt. Flyget har däremot införlivats i EU:s handel med utsläppsätter, utan att ta hänsyn till att flygets klimatpåverkan är ungefär dubbelt så stor som bara dess koldioxidutsläpp.

Sverige bör därför verka för att flyget ges en särskild utsläppsbubbla, vid sidan av industrin.

I väntan på en sådan lösning föreslår Miljöpartiet en flygskatt från halvårsskiftet 2014 i syfte att kompensera för den del av flygets klimatpåverkan som inte täcks av utsläppshandeln. En sådan skatt kan med fördel göras avståndsbaserad för att bättre spegla flygets klimatpåverkan. Eftersom frågan om flygskatt utreds inom Utredningen om fossiloberoende fordonflotta föreslår vi i dagsläget bara en flygskatt av samma modell som beslutades av den socialdemokratiska regeringen 2006, men är öppna för att flygskatten kan komma att utformas på ett mer träffsäkert och rättvisande sätt efter att utredningen presenterat sitt förslag.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

8. Miljöskatt på flyg, punkt 6 (V)

av Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ468 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 20 och

bifaller delvis motion

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 17 i denna del.

Ställningstagande

Vänsterpartiet föreslår att en klimatskatt på inrikesflyg införs från 2015 i form av en schabloniserad start- och landningsavgift. Skatten ökar incitamenten att fylla planen med resenärer och därmed minska påverkan på miljön. Ekonomisk kompensation bör lämnas för flygtrafik som har statligt stöd för regional utveckling.

Vårt förslag till klimatskatt på inrikesflyget är inte lika träffsäkert som en bränsleskatt, men i väntan på ändrade internationella regelverk är det ändå ett tydligt ekonomiskt styrmedel mot en minskad miljöpåverkan.

Vår utgångspunkt är att nivån på koldioxid- och energiskatt på flygfotogen ska motsvara den dubbla nivån som gäller för bensin för bilar. Detta eftersom utsläpp från flygplan på hög höjd leder till en klimatpåverkan som är mellan två och sex gånger så hög som om utsläppet hade gjorts vid marknivå.

År 2012 gjordes ca 130 000 landningar inrikes. Med en tänkt intäkt baserad på bränsleförbrukning från inrikesflyget på 2 600 miljoner kronor motsvarar det 20 000 kronor i avgift för varje enkel resa per plan. För ett plan med 100 passagerare är merkostnaden alltså ca 200 kronor per passagerare.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9. Vissa fordonsskattefrågor, punkt 7 (S, MP, V)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S), Anders Karlsson (S), Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2013/14:Sk340 av Mats Pertoft och Stina Bergström (båda MP) yrkandena 1 och 2,

2013/14:Sk411 av Leif Jakobsson m.fl. (S) yrkande 29,

2013/14:T217 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 4,

2013/14:T364 av Pia Nilsson m.fl. (S) yrkande 2,

2013/14:T421 av Peter Persson och Anders Karlsson (båda S) yrkande 2,

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 21,

2013/14:T517 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 6,

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkandena 13, 15 och 17 i denna del och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 37.

Ställningstagande

Vi vill införa en avståndsbaserad vägslitageavgift för alla tunga lastbilar, såväl svenskregistrerade som utlandsregistrerade, som trafikerar vägnätet i Sverige. Vi tycker att det är rimligt att genom en särskild avståndsbaserad avgift internalisera den tunga trafikens kostnader för samhällsekonomin. Eftersom vi anser att även utlandsregistrerade lastbilar ska betala för att de använder svenska vägar skapas en ökad konkurrensneutralitet mellan svenska och utländska åkerier.

En vägslitageavgift möjliggör nya investeringar i infrastruktur som gynnar exportindustrin i stort, seriösa aktörer i åkerinäringen och den svenska samhällsekonomin. Avgiften säkerställer också en bättre konkurrensneutralitet mellan väg, järnväg och sjöfart.

Det hävdas ibland att systemkostnaderna för avgifter för lastbilstrafiken skulle vara mycket höga i relation till intäkterna. En genomgång från riksdagens utredningstjänst (RUT) visar dock att systemkostnaderna i Tyskland endast utgör omkring 20 procent av de totala intäkterna.

Vägslitageavgiften ska vara differentierad efter vilken Euroklass på avgaseringen lastbilen har. Det kan också finnas anledning att tillämpa ett inslag av regional differentiering av hänsyn till skogsindustrin.

Sammantaget bidrar skatten på lastbilstransporter till att främja den seriösa åkerinäringen, trafiksäkerheten, miljön, klimatet och Sveriges konkurrenskraft.

Vi vill också gynna inköp av miljövänliga nya bilar genom bonus–malus-system, t.ex. ett system med miljöbilspremier och registreringsavgifter.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

10. Trängselskatt, punkt 8 (S)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S) och Anders Karlsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 22 och

avslår motionerna

2013/14:Sk277 av Nina Lundström (FP),

2013/14:Sk348 av Olle Thorell (S),

2013/14:Sk387 av Teres Lindberg (S),

2013/14:T268 av Markus Wiechel (SD) yrkande 3,

2013/14:T338 av Siv Holma m.fl. (V) yrkande 6 och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 16.

Ställningstagande

Ett snabbt sätt att komma lite närmare konkurrensneutralitet mellan svenska och utländska åkare är att utländska fordon även ska få betala trängselskatt i Stockholm och Göteborg. Vi förutsätter att Finansdepartementet löser frågan så fort som möjligt. Eftersom frågans lösning dragit ut på tiden finns det anledning att kräva att processen ska snabbas på.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

11. Trängselskatt, punkt 8 (MP, V)

av Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:T338 av Siv Holma m.fl. (V) yrkande 6 och

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP) yrkande 16,
bifaller delvis motion

2013/14:Sk387 av Teres Lindberg (S) och
avslår motionerna

2013/14:Sk277 av Nina Lundström (FP),

2013/14:Sk348 av Olle Thorell (S),

2013/14:T268 av Markus Wiechel (SD) yrkande 3 och

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S) yrkande 22.

Ställningstagande

Den intensiva privatbilismen i de större städerna är ett hot mot miljön. Trängselskatt är ett effektivt styrmedel för att minska biltrafiken. Transporternas miljöpåverkan i större städer kan åtgärdas med hjälp av trängselavgifter och stora satsningar på en förbättrad kollektivtrafik.

Vi är positiva till de trängselskatter som har införts i Göteborg och ser ett behov av ytterligare åtgärder för att stärka trängselskatter som styrmedel i Stockholm och i flera andra städer.

Vi anser också att det är den regionala och lokala nivån som ska besluta om trängselskattesystemets införande, avgiftsnivån, den geografiska utformningen och användningen av dess intäkter.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

12. Privatinförsel av alkohol och tobak samt försäljning i exportbutiker, punkt 11 (V)

av Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 8,

bifaller delvis motion

2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP) yrkande 2 och

avslår motion

2013/14:Sk221 av Kristina Nilsson och Eva Sonidsson (båda S).

Ställningstagande

EU-inträdet och de stora införselkvoter som nu gäller för privatpersoner har haft stor påverkan på alkoholsituationen i Sverige. Andelen utlandsköpt alkohol har ökat drastiskt, även om en viss stabilisering nu skett. Regeringen har tagit initiativ i EU för att diskutera minskade kvoter, men tyvärr utan resultat. Det stora problemet i sammanhanget är att alkoholdrycker inom EU framför allt betraktas som en handelsvara och att folkhälsoaspekter osynliggörs.

Trots att regeringens tidigare försök inte gett något resultat tror jag att det är nödvändigt att arbeta vidare med denna fråga i EU. Regeringen bör därför ta ett förnyat initiativ till att arbeta för sänkta införselkvoter av alkohol.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

13. Skatt som styrmedel på kemikalieområdet, punkt 12 (S, MP, V)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S), Anders Karlsson (S), Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:Sk359 av Mats Pertoft m.fl. (MP) och

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 10.

Ställningstagande

Vår slutsats av Miljömålsberedningens arbete är att vi i svensk politik är överens om att Reach är otillräcklig i sin nuvarande utformning för att nå miljömålet Giftfri miljö. Konsekvensen måste bli en mer aktiv och innovativ svensk kemikaliepolitik.

Vi menar att det kan vara ett effektivt sätt att påverka EU om Sverige ensidigt beslutar om regleringar av kemikalier.

Kemikalieinspektionen har presenterat förslag på ekonomiska styrmedel för att minska kemikalieexponeringen i vardagen som vi anser är intressant. Förslaget innebär en skatt på utpekade varor (ca 10–15 varor per sektor) som innehåller ftalater, bromerade flamskyddsmedel, högfluorerade ämnen och kvicksilver. Liknande skatter finns i flera andra EU-länder t.ex. i Danmark. Varorna finns i fyra sektorer: byggprodukter och inredning, hemelektronik, kläder och skor samt ljuskällor (kvicksilverlampor). Myn-digheten håller på att ta fram ett mer detaljerat förslag.

Som förslaget är utformat är det tämligen lätt att införa. En förteckning över skattskyldiga tillverkare och importörer upprättas. Skatt betalas för varor som saknar deklaration om att de inte innehåller de utpekade ämnena. Stickprovskontroller utförs. Företag som blir skattskyldiga under 2 500 kronor undantas.

Regeringen har utsett en särskild utredare som ska analysera om ekonomiska styrmedel kan fungera som komplement till regelstyrning. Vi menar att detta är ett mycket märkligt uppdrag. Vi har i dag ett flertal ekonomiska styrmedel som fungerar som komplement till regelstyrning, t.ex. koldioxidskatten. Utredningsdirektivet är en uppenbart dålig kompromiss mellan regeringspartierna.

Vi konstaterar att det finns en bra grund i det förslag som Kemikalieinspektionen tagit fram. Utredaren bör få ett tilläggsdirektiv för att ta fram ett färdigt lagförslag om kemikalieskatt enligt Kemikalieinspektionens rapport samt göra en konsekvensanalys av ett sådant förslag.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

14. Skatt på handelsgödsel, punkt 14 (S, MP, V)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S), Anders Karlsson (S), Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2013/14: MJ302 av Jens Holm m.fl. (V) yrkandena 4 och 6 i denna del, 2013/14: MJ305 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 4,

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 29 och
2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 6.

Ställningstagande

En skatt på handelsgödsel bör återinföras. Skatten på handelsgödsel var det viktigaste styrmedlet för att minska övergödningen. Med tanke på Sveriges omfattande åtagande enligt kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö (Helcom) är det märkligt att man i samband med slopandet av skatten inte redovisade hur målet med styrmedlet ska nås.

HOBStutredningen visade i betänkandet SOU 2003:9 Skatt på handelsgödsel och bekämpningsmedel? att skatten på handelsgödsel minskade kväveurlakningen från åkermark. Jordbruksverket bedömer att borttagandet av skatten ökar kvävebelastningen på havet med 1 500 ton per år.

En handelsgödselskatt behövs för att minska övergödningen, men är också viktig för att med kretsloppsanpassade metoder återföra näringsämnen till åkermarken.

Vi anser att intäkterna från skatten i stor utsträckning ska användas till miljöförbättrande åtgärder i jordbruket. Då får åtgärderna dubbel effekt.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

15. Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning, punkt 15 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2013/14:MJ519 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 10 och

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 5 och

avslår motion

2013/14:Sk318 av Josef Fransson och David Lång (båda SD).

Ställningstagande

Deponi bör normalt endast användas för avfall som inte kan material- eller energiåtervinnas på annat sätt. Vad som kan återvinnas förändras i takt med den tekniska utvecklingen. Ett exempel är plast. Det är svårt att återvinna eller återanvända vissa plaster, men tekniken förväntas utvecklas på det här området.

Svåråtervinnbara plaster kan förbrännas med större eller mindre klimatpåverkan beroende på vilket bränsle de ersätter. De kan också deponeras tillfälligt i väntan på att en teknik utvecklas som möjliggör återvinning. Det förutsätter dock att man vid deponeringen skiljer på olika sorters

avfall. I det sammanhanget är det viktigt att deponibestämmelserna utformas så att det inte är omöjligt eller olönsamt att ta ut återvinningsbart material ur befintliga deponier.

Naturvårdsverket bör ges i uppdrag att utreda hur deponiregler och skatter kan justeras för att främja materialåtervinning.

Avfallsförbränningskatten bör återinföras. När skatten slopades försämrades kalkylerna för alla investeringar i separering, insamling och rötning av den organiska delen i hushållsavfallet. En skatt på sopförbränning är motiverad av många olika skäl, och rätt utformad är den strategisk för att soporna ska utnyttjas på ett optimalt sätt utifrån en samlad bedömning av miljökonsekvenserna.

Ett alternativ för att styra bort biologiskt avfall från förbränning kan vara att sätta upp ett stoppår för tillåtligheten att förbränna bioavfall. Eftersom det är förbjudet att deponera avfallet styrs hanteringen mot förädling av resurserna, vilket skulle vara en stark grund för biogasproduktion.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

16. Skatt på avfall som deponeras och skatt på avfallsförbränning, punkt 15 (SD)

av Thoralf Alfsson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Sk318 av Josef Fransson och David Lång (båda SD),
bifaller delvis motion

2013/14:MJ519 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 10 och
avslår motion

2013/14:N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) yrkande 5.

Ställningstagande

Deponiskatten är 435 kronor per ton avfall. Beskattat avfall som tas ut för energi- eller materialåtervinning berättigar till återbetalning av skatt. I dag återvinns betydligt mer avfall än för 20 år sedan. Under 2012 deponerades avfall på 78 anläggningar. Antalet deponianläggningar har minskat sedan 1998 då en strängare lagstiftning trädde i kraft.

Äldre deponier kan innehålla material som kan återvinnas. Ett problem i sammanhanget är att den som utvinnet material från gamla deponier från tiden innan deponiskatten infördes blir skyldig att betala deponiskatt för avfall som återförs till deponin efter att utsortering skett. Förhållandet häm-

mar viljan att utvinna t.ex. metaller från gamla deponier, vilket innebär att samhället går miste om stora värden samtidigt som arbetstillfällena går förlorade.

Jag anser att reglerna vid återdeponering från gamla deponier bör revideras så att utvinningen blir lönsam.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

17. Skatt på naturgrus, punkt 16 (S)

av Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S) och Anders Karlsson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 40 och avslår motion

2013/14:MJ498 av Krister Hammarbergh (M) yrkande 2.

Ställningstagande

Naturgrusavlagringarna är de viktigaste grundvattenmagasinen. Bevarande av naturgrustillgångarna är därför en förutsättning för en hållbar dricksvattenförsörjning. Delmålet för 2010 innebar ett maximalt uttag av naturgrus på 12 miljoner ton. Målet uppfylldes inte och uttaget var ca 14 miljoner ton, enligt Naturvårdsverkets bedömning.

Skatten på naturgrus är det viktigaste styrmedlet för att se till att det inte är dyrare att använda krossat berg i stället för naturgrus. Naturvårdsverkets utvärderingar visar att skatten i dag är för låg för att utjämna skillnaderna i produktionskostnader mellan grus- och bergtäkter.

Vi menar att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag om en höjning av skatten på naturgrus.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

18. Skatt på animaliska livsmedel, punkt 19 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 19 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 45.

Ställningstagande

Många människor försöker minska sin köttkonsumtion eller väljer bort kött helt. För många är det ett etiskt ställningstagande – en strävan efter att inte åsamka andra varelser lidande – men det finns också många andra skäl.

Rapporter om djuruppfödningens klimatpåverkan har aktualiserat diskussionen om den globala köttkonsumtionens miljökonsekvenser, som utöver klimatet också involverar problem som övergödning, avskogning och vattenbrist. Animaliska livsmedels höga areal- och resursförbrukning jämfört med vegetabiliska livsmedel väcker frågor om solidaritet med världens svältande. Ytterligare andra oroas över sambandet mellan animaliekonsumtion och ohälsa.

Det finns alltså goda skäl att stödja en minskad animaliekonsumtion och underlätta för dem som vill avstå från kött eller andra animaliska produkter. En beskattning av animaliska livsmedel för att kompensera för deras miljöpåverkan bör därför utredas.

Det finns farhågor om att en beskattning som enbart grundar sig på klimatpåverkan leder till ett försämrat djurskydd. Dagens kyckling- och slaktsvinsuppfödning har stora djurvälårsbrister, men står för en mindre klimatpåverkan per kilo kött än uppfödningen av idisslare som får vara ute och beta men släpper ut den starka växthusgasen metan. Väger man däremot även in andra aspekter som påverkan på biologisk mångfald sammanfaller djurvänlighet och miljövänlighet i högre grad. Det är därför viktigt att ekonomiska styrmedel för att minska animaliska livsmedels miljöpåverkan inte bara tar hänsyn till klimat utan också utformas med andra miljöaspekter och djurvälårskonsekvenser i åtanke.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

19. Gruvskatt, punkt 20 (MP)

av Mats Pertoft (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 20 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:N395 av Jonas Eriksson m.fl. (MP) yrkande 9.

Ställningstagande

En hållbar mineralstrategi bygger på ökad återanvändning av metaller och på att det finns incitament att utvinna mer mineral från redan existerande gruvor och slagghögar. Sverige ska hushålla med sina ändliga resurser.

Den mineralersättning som betalas vid gruvbrytning är låg och bara en mindre del går till staten. Huvuddelen går till markägaren. På många håll diskuteras införandet av en särskild gruvskatt för att fördela de inkomster som gruvnäringen genererar jämnare i samhället. Frågan om hur drivkrafterna mot ett cirkulärt materialflöde kan stärkas och vinster från utvinning av naturresurser fördelas är en fråga som också behöver diskuteras i Sverige. Det finns därför skäl att en utredning ser över frågan om att införa en särskild gruvskatt och naturresursskatt även i Sverige. I avvaktan på detta bör nivån på mineralersättningen höjas rejält och fördelningen av intäkterna mellan staten och markägaren ses över.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Särskilda yttranden

1. Skatt på finansiella transaktioner, punkt 1 (S)

Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S) och Anders Karlsson (S) anför:

Socialdemokraterna anser att någon form av beskattning av finanssektorn som bidrar till välfärdens finansiering och som förbättrar finansmarknadernas funktionssätt bör prövas. Tänkbara alternativ är en skatt på finansiella aktiviteter eller en skatt på finansiella transaktioner.

Vi kan tänka oss att pröva en skatt på finansiella transaktioner om den grundas på internationella överenskommelser där de huvudsakliga finansmarknaderna ingår. Oavsett utformningen av en sådan skatt ska intäkterna ovillkorligen gå till respektive medlemsstat.

EU-kommissionens initiativ om ett fördjupat samarbete mellan elva medlemsstater om en finansiell transaktionsskatt lever inte upp till de målsättningar vi ställer, och Sverige ska därför inte delta i det fördjupade samarbetet. Regeringen förutsätter att icke deltagande medlemsstaters intressen beaktas i den fortsatta behandlingen av skatteförslaget. Regeringen har därmed också ansvaret för att i det fortsatta förhandlingsarbetet se till att svenska företags valutasäkring och svenska företagsfinansieringar inte omfattas av skatten.

Om skatten på finansiella transaktioner får negativa effekter på Sveriges skattebaser bör regeringen kräva ytterligare en rabatt på medlemsavgiften.

Vi accepterar inte att en skatt på finansiella transaktioner helt eller delvis blir egna medel för EU.

2. Skatt på drivmedel m.m., punkt 3 (V)

Jacob Johnson (V) anför:

Priset på transporter ska t.ex. inkludera kostnader för miljöskador, hälsoeffekter, trafikolyckor och andra samhällsekonomiska kostnader. Vi behöver i högre utsträckning styra över trafik från vägar till ekologiskt hållbara färd-sätt. I Sverige står inrikes transporter för en tredjedel av växthusgasutsläppen. Av de inrikes transporterna stod vägtrafiken i sin tur för 94 procent av utsläppen. Trafikverket konstaterar i sin stora kapacitetsutredning från 2012 att styrmedel som leder till minskad biltrafik krävs för att klimatmålen ska nås.

Koldioxidskatten är ett effektivt styrmedel för att minska utsläppen av växthusgaser. Vi anser därför att det finns ett behov av att höja koldioxidskatten med 7 öre årligen fram till 2016. För den som tankar betyder vårt förslag att literpriset på bensin blir ca 20 öre högre per år. På tre år innebär höjningen en prisökning med ca 60 öre vid pump.

Höjningar av drivmedelsskatterna skapar oönskade effekter för personer med låga inkomster och för boende på landsbygden. Därför föreslår vi kompensatoriska åtgärder för dessa grupper, bl.a. sänkt fordonsskatt i 36 glesbygdskommuner och bidrag till efterkonvertering av äldre fordon så att de kan köras på mer hållbara bränslen. Med hjälp av bl.a. skattepolitiken vill vi också gynna kollektivtrafiken och verka för ett ökat utbud såväl i stad som på landsbygd.

3. Trängselskatt, punkt 8 (S)

Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S) och Anders Karlsson (S) anför:

Trängselskatt infördes i Stockholm permanent efter ett årslångt försök som avslutades med en folkomröstning i samband med valet 2006. Under 2013 har även Göteborg infört trängselskatt. Beslutanderätten över intäkterna ligger dock hos regeringen och inte i regionerna. Det är enligt vår uppfattning inte rimligt.

Vad stockholmarna tyckte och tycker råder ingen tvekan om. Vid en folkomröstning framkom mycket tydligt att man var beredd att betala trängselskatt, miljöstyrande avgifter, och att intäkterna ska gå till vägar och kollektivtrafik.

Vi anser att regeringen har en skuld till stockholmarna som betalar men inte sett någon förbättrad kollektivtrafik. I stället aviserar regeringen avsikten att höja skatten för att öka intäkterna.

Den grundläggande skillnaden mellan de politiska blocken avser själva synen på skatten. Vi vill se avgifterna som ett medel för att styra trafikflöden ur ett miljöperspektiv som dessutom möjliggör investeringar för att öka framkomligheten. De borgerliga partierna väljer att huvudsakligen se avgiften som en intäktskälla.

En acceptans för miljöavgifter eller trängselskatter skapas genom att de som betalar se resultat. Ett lokalt beslutsfattande skulle kunna få många goda effekter. Förändringar skulle kunna genomföras snabbare. Trängseln skulle minska och framkomlighet i kollektivtrafiken och på vägarna skulle bli bättre.

4. Skatt på bekämpningsmedel, punkt 13 (S, MP, V)

Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S), Anders Karlsson (S), Mats Pertoft (MP) och Jacob Johnson (V) anför:

Kreosot är ett träskyddsmedel som används främst för impregnering av järnvägsslipers och el- och telefonstolpar. Ämnet är klassificerat som cancerframkallande och innehåller flera substanser med hälsofarliga egenskaper. Förekomsten av bekämpningsmedel är en av de vanligaste orsakerna

till dålig kvalitet på vatten. Bekämpningsmedel från jordbruket påträffas i hela landet men främst i jordbruks- och befolkningstäta områden i södra Sverige.

Användningen av kreosot behöver minska. När träskyddsmedel inte betalar sina miljökostnader försvåras introduktionen av alternativ som inte kräver kemisk behandling.

De senaste åren har kreosot utvärderats av Kemikalieinspektionen inom ramen för granskningsprogrammet i EU. Den svenska utvärderingen ligger till grund för ett beslut som innebär att det ska bli möjligt att använda kreosot ytterligare fem år fr.o.m. den 1 maj 2013.

Vi menar att det behöver utredas hur ändamålsenliga styrmedel för en omställning till andra substanser och produktionsmetoder bäst kan utformas. Det berör frågor som undantaget för kreosot från skatten på bekämpningsmedel, beskattning av produkter med kreosot, eller andra åtgärder som bäst gynnar en omställning. En utgångspunkt för utredningen ska vara att konkurrensneutralitet mellan svenska och utländska producenter värnas.

Skatten på bekämpningsmedel höjdes senast 2003 och har sedan dess varit oförändrad på 30 kronor per kilo aktiv substans. För att ett ekonomiskt styrmedel ska upprätthålla sin styrande effekt bör skattesatsen successivt justeras. Vi anser att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om att höja skatten på bekämpningsmedel t.ex. genom en indexering av skatten.

5. Gruvskatt, punkt 20 (S)

Leif Jakobsson (S), Hannah Bergstedt (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Peter Persson (S) och Anders Karlsson (S) anför:

Den svenska gruvindustrin är en viktig näring med stor potential för tillväxt och nya jobb – inte minst i de delar av landet där utbudet av arbetstillfällen i övrigt är begränsat. Samtidigt innebär gruvbrytning stora utmaningar för omgivningen. För att våra naturtillgångar ska användas på ett långsiktigt, stabilt och hållbart sätt krävs en tydlig ansvarsfördelning mellan näringslivet och staten.

Vi anser att det tilltagande intresset för expansion inom gruvsektorn gör att det nu finns skäl att genomföra en förutsättningslös översyn av de olika avgifter som berör gruvnäringen. Utgångspunkten för översynen bör vara att skapa en tydlig ansvarsfördelning mellan näringsens olika aktörer och det omgivande samhället i syfte att hantera de långsiktiga utmaningar som näringen står inför.

Vi är i grunden positiva till regeringens mineralstrategi. Vi anser dock att strategin inte motsvarar förväntningarna och inte uppfyller det tillkännagivande som riksdagen beslutade om våren 2012 med innebörden att regeringen bör ta fram ett program för en sammanhållen gruv- och mineralindustri i samverkan med näringen och den akademiska världen (bet. 2011/12:NU14).

En dimension som saknas i regeringens strategi är bl.a. den nordiska. En gemensam nordisk strategi för gruv- och mineralindustrin skulle innebära ett kraftfullt grepp för att möta och svara upp mot en allt större global efterfrågan.

6. Gruvskatt, punkt 20 (SD)

Thoralf Alfsson (SD) anför:

Vi anser att det finns ett ömsesidigt intresse för staten och gruvnäringen att reformera mineralersättningen på ett sätt som möjliggör en mer aktiv gruvpolitik. Den nuvarande mineralersättningen beslutades i en tid då den utländska konkurrensen inte var lika stark som i dag. Mineralersättningen är inte utformad med tanken att staten ska spela en aktiv roll i samband med gruvbrytningen.

Staten bör ansvara för infrastruktur, för att bedriva en aktiv utbildnings- och arbetsmarknadspolitik, för en aktiv prospektering samt för att skyndsamt behandla frågor om koncessionstillstånd och prospekteringsrättigheter med högt satta miljömål. För att kunna bedriva en aktiv gruvpolitik måste staten få en tillräckligt stor andel av värdet av det som bryts i en gruva.

Vi anser att förhållandet mellan det offentliga och gruvnäringen präglas av ömsesidig nytta och att utmaningen inte ligger i att fördela värdet av det vi bryter utan att tillsammans få det att växa. Mineralersättningen ska spegla detta ömsesidiga förhållande. Målsättningen är att intäkterna från gruvnäringen ska kunna skapa förutsättningar för hela landsbygden.

Sverigedemokraterna är positivt inställda till att en större avgift tas ut vid gruvdrift och brytning av naturresurser. Vår principiella utgångspunkt är att våra naturresurser ägs av och tillhör folket, och denna utgångspunkt i kombination med det faktum att det rör sig om ändliga resurser gör att nuvarande mineralersättning om ytterst blygsamma 2 promille inte kan sägas fullgöra sin målsättning. I stället leder den till en situation där en stor del av vinsten från brytningen av gemensamma naturresurser hamnar hos privata företag, och långt ifrån sällan hos utländska privata företag.

Detta är inte en rimlig hållning och det är närmast en skymf mot nuvarande och kommande generationer svenskar att man handskas så vårdslöst med våra gemensamma resurser. Sveriges nuvarande inriktning inom gruvpolitiken är också exceptionellt generös i ett internationellt perspektiv, även i jämförelse med andra utvecklade gruvnationer som Kanada eller Australien. Där ligger motsvarande ersättning flerfaldigt högre än i Sverige.

Sverigedemokraterna föreslog i sin senaste skuggbudget att mineralersättningen bör höjas till 5 procent, att detta ska gälla för omsättningen (dvs. på det samlade värdet av det som bryts) och att denna avgift ska appliceras på samtliga fyndigheter oavsett om de upptäcktes och tilldelades koncession innan eller efter den senaste lagen kom till. Sverigedemokraterna föreslog tillika att denna högre avgift ska fonderas i en statlig fond vars syfte ska vara att utveckla och förbättra villkoren för att skapa sysselsättning på landsbygden.

Mot bakgrund av siffror från Bergverksstatistik skulle en sådan reform inbringa omkring 2 miljarder till statskassan årligen, vilket exempelvis skulle räcka till att bygga dubbelspår på de prioriterade avsnitten på Malm-banan.

7. Gruvskatt, punkt 20 (V)

Jacob Johnson (V) anför:

Sverige har en exceptionellt låg mineralavgift. Det innebär att gruvbolagen praktiskt taget får mineraler gratis. När vi nu ser en gruvexpansion i landet av inte minst utländska företag är det rimligt att de bidrar till de samhällen de verkar i. Vi vill se en långsiktig utveckling i gruvregionerna, inte en exploatering under den begränsade tid som gruvorna är i drift.

Vänsterpartiet föreslår en höjning av mineralavgiften till 10 procent, från dagens nuvarande nivå på 2 promille. Intäkterna ska placeras i en gruvfond. De regioner och kommuner som har gruvor ska kunna söka medel från fonden för sådana ändamål som t.ex. utbildning och bostadsbyggande.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14:Sk202 av Helena Leander och Mats Pertoft (båda MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa det generella undantaget för träskyddsmedel från bekämpningsmedelsskatt.

2013/14:Sk216 av Jan R Andersson m.fl. (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten till en översyn av den svenska travsportens spelvillkor och av totalisatorskatten.

2013/14:Sk217 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att sänka energi- och koldioxidskatten för arbetsmaskiner i lantruket och skogsbruket enligt samma skattemodell som inom gruvnäringen.

2013/14:Sk221 av Kristina Nilsson och Eva Sonidsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om taxfreeinköp på ankomstflygplatsen.

2013/14:Sk235 av Jan R Andersson (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att sänka punktskatten på snus för att stimulera till minskad rökning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att den mest hälsovådliga tobaksprodukten cigaretter beskattas högre än vetenskapligt konstaterat mindre hälsovådliga tillåtna tobaksprodukter.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att lägga vetenskapliga motiveringar till grund för tobaksprodukters punktbeskattning.

2013/14:Sk237 av Jan R Andersson och Sten Bergheden (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rättvisa villkor för svenska mikrobryggerier.

2013/14:Sk251 av Finn Bengtsson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av framtida skatteeffekter på spritinköp som görs inhemskt eller genom införsel utifrån.

2013/14:Sk268 av Christer Winbäck och Anita Brodén (båda FP):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att införselkvoterna för alkohol sänks till en nivå som kan anses rimlig för privat bruk.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka i EU för en gemensam höjning av minimiskatterna på alkohol.

2013/14:Sk273 av Lars-Axel Nordell (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skyndsamt se över möjligheten att avskaffa skatten på annonser och reklam.

2013/14:Sk277 av Nina Lundström (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regional trängselavgift.

2013/14:Sk283 av Solveig Zander (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att jämställa ridskoleverksamhet med hästavel och därmed berättiga till energiskatteavdrag.

2013/14:Sk287 av Ann-Britt Åsebol (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av bilkostnaderna för boende på landsbygden.

2013/14:Sk288 av Andreas Carlson (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om reklamskatten.

2013/14:Sk290 av Saila Quicklund (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över travsportens förutsättningar.

2013/14:Sk311 av Johan Löfstrand (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om beskattning av biodrivmedel.

2013/14:Sk318 av Josef Fransson och David Lång (båda SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om deponiskatt.

2013/14:Sk319 av Josef Fransson m.fl. (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjd återbetalning av koldioxidskatten för jord- och skogsbruksmaskiner.

2013/14:Sk340 av Mats Pertoft och Stina Bergström (båda MP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en avståndsbaserad och differentierad lastbilsskatt i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att helt avskaffa den nuvarande vinjettskatten.

2013/14:Sk342 av Henrik Ripa (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att undersöka möjligheten att ytterligare höja skatten på cigaretter.

2013/14:Sk348 av Olle Thorell (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över trängselskatten för att få en bättre koppling mellan skatt, bilstorlek och utsläppsmängder.

2013/14:Sk359 av Mats Pertoft m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en utredning med förslag på åtgärder för att åstadkomma en bättre styrning av kemikalieområdet med hjälp av skatter.

2013/14:Sk386 av Kerstin Engle (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skyndsamt se över regelverket för punktskattebetalningar för bl.a. tobak.

2013/14:Sk387 av Teres Lindberg (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta besluten om trängselskatter fattas lokalt.

2013/14:Sk389 av Anita Brodén (FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rättvisa beskattningsvillkor för syntetiska drivmedel samt om transportforskning och miljözoner.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett klargörande vid tolkning av 4 kap. 22 § miljözonsreglerna om gamla fordons möjlighet att få köra inom miljözon, om de drivs på alternativa drivmedel.

2013/14:Sk391 av Thoralf Alfsson och Josef Fransson (båda SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att vindkraft jämställs med annan elproduktion och att den särskilda skattebefrielsen för vindkraft avskaffas.

2013/14:Sk411 av Leif Jakobsson m.fl. (S):

29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en avståndsbaserad vägsplitageavgift för tunga lastbilar.

2013/14:Sk421 av Krister Hammarbergh (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra en översyn av skattereglerna och om att överväga fler åtgärder för att främja travsporten.

2013/14:Sk425 av Gunnar Sandberg (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skatter och alkoholpolitik.

2013/14:C371 av Annika Lillemets m.fl. (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning med uppdrag att se över hur i dag skattebefriade reklamformer skulle kunna beskattas.

2013/14:U316 av Åsa Romson m.fl. (MP):

74. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för införandet av en skatt som Financial Transaction Tax (FTT) internationellt och inom EU.

2013/14:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett förnyat initiativ att arbeta för sänkta införelskvoter av alkohol inom EU.

2013/14:T217 av Stina Bergström m.fl. (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en lastbilsskatt.

2013/14:T268 av Markus Wiechel (SD):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att elbilar ska fråntas skyldigheten att betala trängselavgifter.

2013/14:T338 av Siv Holma m.fl. (V):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kommuner själva bör få avgöra om de vill införa trängselskatt, hur den ska utformas samt hur intäkterna ska användas.

2013/14:T364 av Pia Nilsson m.fl. (S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en avståndsbaserad vägslitageavgift.

2013/14:T421 av Peter Persson och Anders Karlsson (båda S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa avståndsbaserade avgifter för lastbilstrafiken för att möjliggöra nödvändiga infrastruktursatsningar i Sverige som gynnar seriösa aktörer i åkerinäringen.

2013/14:T510 av Anders Ygeman m.fl. (S):

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införandet av en avståndsbaserad vägslitageavgift för tunga fordon.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införande av trängselskatt även för utlandsregistrerade fordon.

2013/14:T517 av Anders Ygeman m.fl. (S):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en avståndsbaserad vägslitageavgift för tunga lastbilar.

2013/14:T521 av Stina Bergström m.fl. (MP):

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en avståndsbaserad och differentierad lastbilsskatt ska införas den 1 juli 2015.

15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skynda på omställningen av den svenska bilparken genom ett s.k. bonus–malus-system, där bilar som släpper ut lite fossil koldioxid får en bonus som bekostas av bilar som släpper ut mycket koldioxid.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införande av en flygskatt.

2013/14:T526 av Stina Bergström m.fl. (MP):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en höjning av koldioxidskatten.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en höjning av energiskatten på diesel så att bensin och diesel på sikt har samma energibeskattningsnivå.
16. Riksdagen begär att regeringen lägger fram ett lagförslag med innebörden att regional/lokal nivå ska kunna ta beslut om trängselskattesystemet och användningen av dess intäkter.
37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fasa ut regeringens fordonsskattebefrielse för miljöbilar i samband med införande av ett bonus–malus-system.
47. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att höginblandning av hydrerade vegetabiliska oljor (HVO) bör få skattebefrielse, i likhet med andra biodrivmedel.

2013/14:MJ221 av Jan Lindholm (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjliga styrmedel för att stimulera bruket av biokolteknik.

2013/14:MJ299 av Jens Holm m.fl. (V):

18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kreosot bör beskattas som andra bekämpningsmedel.

2013/14:MJ302 av Jens Holm m.fl. (V):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatt på handelsgödsel åter bör införas samt höjas med 20 procent i förhållande till den tidigare nivån samt att intäkterna oavkortat ska gå tillbaka till jordbruket genom stöd till miljöförbättrande åtgärder.

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatten på bekämpningsmedel bör höjas med 20 procent och att intäkterna från skattehöjningen ska gå tillbaka till jordbrukssektorn för stöd till miljöförbättrande åtgärder.

2013/14:MJ305 av Jonas Eriksson m.fl. (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en utredning med uppgift att föreslå en lämplig utformning av skatt på kadmium och eventuellt andra ämnen i konstgödsel.

2013/14:MJ468 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa klimatskatt på inrikesflyget.

2013/14:MJ492 av Matilda Ernkrans m.fl. (S):

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska ta fram ett färdigt lagförslag om kemikalieskatt enligt Kemikalieinspektionens förslag och göra en konsekvensanalys av ett sådant förslag.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att undantaget för kreosot från skatten på bekämpningsmedel ska tas bort.
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa skatt på handelsgödsel.
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatten på bekämpningsmedel ska regleras med KPI på samma sätt som skatten på koldioxid i syfte att upprätthålla skattens styrande effekt.
40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag på höjning av skatten på naturgrus som utjämnar skillnaderna i produktionskostnader mellan grus- och bergtäkter.

2013/14:MJ498 av Krister Hammarbergh (M):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över skatten på naturgrus.

2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP):

45. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas.

2013/14: MJ519 av Helena Leander m.fl. (MP):

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Naturvårdsverket bör ges i uppdrag att utreda hur deponiregler och skatter kan justeras för att främja materialåtervinning.

2013/14: N206 av Lise Nordin m.fl. (MP):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inte försämra möjligheten för kommuner och företag att få energiskattebefrielse för egenproducerad el.

2013/14: N222 av Kent Persson m.fl. (V):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning på skatteområdet för den förnybara energin.

2013/14: N238 av Kew Nordqvist m.fl. (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjd koldioxidskatt på fossila bränslen.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avfallsförbränningsskatten bör återinföras.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att handelsgödselskatten bör återinföras.

2013/14: N395 av Jonas Eriksson m.fl. (MP):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda en särskild gruv- och naturresurs-skatt.